YIL: 1 SAYI: 23 KASIM 2022 AYLIK KÜLTÜR, SANAT VE AKTÜEL DERGİ

ÇAYDAÇIRA

benim
öykülerim
BORDO YAYINLARI
BORDO YAYINLARI
ÇAYDA ÇIRA
Yazan ve Resimleyen
Murat SEVİNÇ
ELAZIĞ
TÜRKÜLERİMİZ
ÖYKÜLERİMİZ
HARPUT
EFSANELERİ
ELAZIĞ
FIKRALARI
ELAZIĞ
Maniler ve
Atasözleri
ELAZIĞ
MASALLARI
HARPUT TARİHİ
SÜT KALESİ
ŞEHR-İ
ŞİİR
ELAZIĞ
Ekrem KATI
MOLLA
AHMET PEYKERİ
BORDO YAYINLARI
YENİ MAH. GAZİ CAD. NO:36
YÜCE PASAJI KAT:1/105
TEL: 04242361284 ELAZIĞ
BORDO YAYINLARI
bordo.yayinlari
05335654241

İÇİNDEKİLER

8-16 Ekim tarihlerinde düzenlenen Kitap Fuarı, 150 bine yakın ziyaretçi ağırladı.

Kopuz'dan Perdesiz'e Özgürlük Arayışı: Erkan Oğur

Şairler Elazığ'da buluştu

Şehir Tarihi Yazarları Kongresi yapıldı

Onur Ödülü Halil Ergün ve Serap Gedik'e verildi

ÇAYDAÇIRA

AYLIK KÜLTÜR-SANAT VE AKTÜEL DERGİ
YIL: 1 SAYI: 23 KASIM-2022

İMTİYAZ SAHİBİ ve
YAYIN YÖNETMENİ:
YÜCEL ÇAKMAK
cakmakyucel@gmail.com
ADRES:
Gazi Caddesi No: 36 Yüce Pasajı Kat 4
ELAZIĞ

KATKIDA BULUNANLAR:
İ. EKREM KATI (ELAZIĞ)
MURAT SEVİNÇ (İSTANBUL)
AHMET BULUT (ELAZIĞ)
BİLAL CİVELEK (İSTANBUL)
ŞERİF AYDEMİR (İSTANBUL)
İLHAN KILIÇ (ALMANYA)
AHMET FARUK PAMUKÇU (İSTANBUL)
OYA ORHAN (ELAZIĞ)
BEDRİ YÜCEL (ELAZIĞ)
FATİH BAYGELDİ (KKTC)
HÜLYA MURAT (ELAZIĞ)
MEHTAP ÖZER SEYRAN (ELAZIĞ)

YÜCEL ÇAKMAK

MERHABA…

Değerli okuyucular dolu dolu bir **Ekim** ayı yaşadık. Ardı ardına düzenlenen etkinliklere yetişmekte zorlandık.

Dergimizi biraz geciktirdik. Özür dileriz. **Çaydaçıra Film Festivali**'ni de aktarmak istedik. Bir de Elazığ Belediyesi **THM Halk Korosu**'nun da haberine yer verdik.

Etkinliklerimizin ilki olan **6. Kitap Fuarı**'nı sizlerle paylaştık. Elazığ Belediyesi tarafından **Ahmet Tevfik Ozan Fuar ve Kongre Merkezi'nde 8-16 Ekim** tarihlerinde düzenlenen Kitap Fuarı, 150 bine yakın ziyaretçiyi ağırladı. Bizde **AHÇİK** romanımızla bu fuarda sizlerle buluştuk.

Kitap Fuarı'nın ardından Hazar Şiir Akşamlarıyla buluştuk. **25. Uluslararası Hazar Şiir Akşamları** Nurettin Ardıçoğlu Kongre ve Kültür Merkezi'nde düzenlendi. Türkiye'nin yanı sıra Kırgızistan, Kazakistan, Azerbaycan, Doğu Türkistan, KKTC ve Irak'tan katılan şairler şiirlerini seslendirdi.

6. Milletlerarası Şehir Tarihi Yazarları Kongresi Elazığ'da 21-23 Ekim tarihlerinde gerçekleşti. Kongresi, yurt içinden ve yurt dışından Elazığ'a gelen şehir tarihi yazarları, tarihçiler, akademisyenler ve bilim adamlarının sundukları bildirilerle düzenlendi.

14. Çayda Çıra Film ve Sanat Festivali sona erdi. 2022 Yılı Onur Ödülü **Halil Ergün** ve **Serap Gedik**'e verildi.

Bu sayımızda konuk yazarımız **Müzisyen Selçuk Küpçük** oldu. Küpçük, 24 Kasım'da Elazığ'da konser verecek olan **Perdesiz Gitarın Mucidi Erkan Oğur**'u anlatıyor.

Ulu Önder **Mustafa Kemal Atatürk**'ün vefatının 84'ncü yılında bir kez daha rahmetle ve saygıyla anıyoruz.

GÜZEL ELAZIĞ

Ne yücedir baş eğmeyen dağları
Bağ-ı ireme benzer buzluk bağları
Güzellerin iki örgü sırma saçları
Sevda ile sulanmış toprağı taşı

Gakgoşlar halay çeker düğünlerinde
Yiğitler harman olur her köşesinde
Doyulur mu Hazar'da her gün çimmeye
Seni özler uzak kalan gurbet elinde

Fırat'ın belinde altın kemer var
Her sevenin gönlünde bir aslan yatar
Soğuktur pınarları cana can katar
Seni seven dünyayı bir pula satar

Harput'un eşi yok, koca cihanda
Zamanda yolculuk yapar gezen orada
Dilim dolma, patilenin tadı damakta
Seni görenin aklı kalır ardında

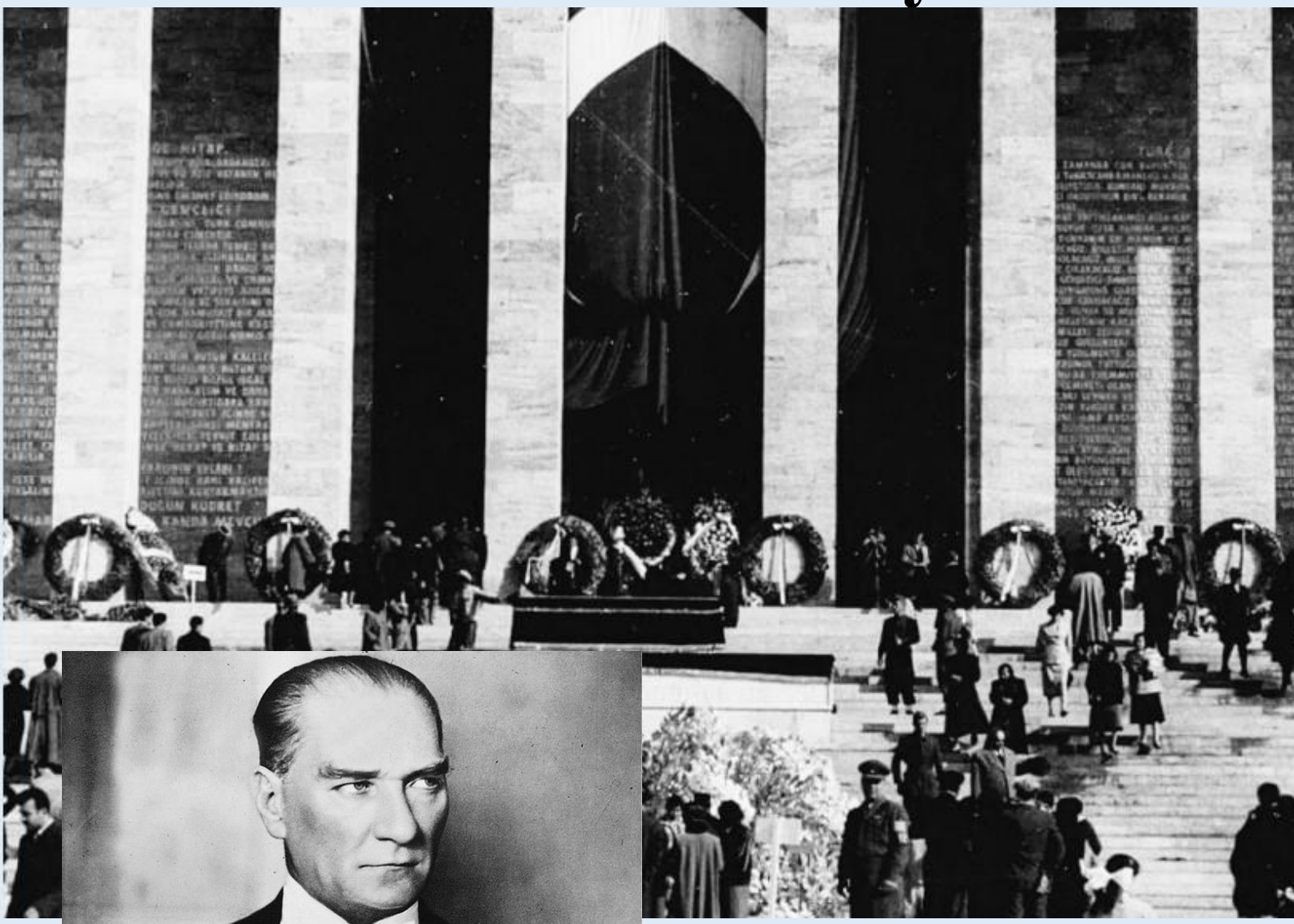
Balak Gazi elde kılıç seni seyreder
Çayda çıran gönülleri fetheder
Güvercini, Delilo'su, Halayı mest eder
Seni gören aşıklar Bağdat'ı neyler

Harput'un ünü gitmiş öbür dünyaya
Kara üzüm göz eder, tehernebiye
Velileri benzer birer nebi'ye
Senin yollarında değer ölmeye

Çayda çıran gönüllerde yansın Elazığ
Sen azizler diyarısın cansın Elazığ
Türk'ün öz yurdunda hansın Elazığ
Gakgoşlar'ın damarında kansın Elazığ

NİHAT GÜLLE

Atamızı rahmetle anıyoruz

Bu sene Mustafa Kemal Atatürk'ün vefatının 84'ncü yıl dönümü. 10 Kasım 1938'de Türkiye Cumhuriyeti'nin kurucusu ulu önder Mustafa Kemal Atatürk, hayata gözlerini yumdu.

10 KASIM'IN ANLAMI VE ÖNEMİ

10 Kasım Atatürk'ü Anma Günü ve Atatürk Haftası'nda her yıl anma etkinlikleri düzenleniyor. 10 Kasım 1938'de Türkiye Cumhuriyeti'nin kurucusu ulu önder Mustafa Kemal Atatürk, çok sevdiği ülkesine ve hayata veda etti. Eğitime verdiği önem, kadına verdiği değer, hayvanlara karşı sevgisi ile herkese örnek olması gereken Atatürk'ün ölümü halkı da derin yasa boğdu. Sadece Türk halkını değil farklı milletlerin de sık sık örnek aldığı ve sevdiği bir liderdi.

1938 yılı 10 Kasım günü saat 9'u 5 geçe aramızdan ayrılan Atatürk o gün çeşitli etkinliklerle anılıyor.

10 KASIM 1953'TE NELER OLDU?

Mehmet Arif Demirer, Ankara Koleji'nde öğrenim gördüğü yıllarda okulun izci grubunda olduğunu ve arkadaşlarıyla birlikte 10 Kasım 1953'te Anıtkabir'de gerçekleştirilecek tören için seçildiğini söyledi.

Atatürk'ün naaşının Anıtkabir'e getirilmesi töreninin provasını önceden yaptıklarını belirten Demirer, "7 Kasım'da Anıtkabir'e geldik ve o gün herkesin nerede duracağı santim santim hesaplandı. 10 Kasım'ın provası yaklaşık 3 saat sürdü ve bizden başka kimse yoktu." diye konuştu.

Defin töreninin yapılacağı gün ise çok erken saatlerde Anıtkabir'e geldiklerini ifade eden Demirer, Atatürk'ün naaşının öğle saatlerinde askerlerin omzunda Aslanlı Yol'dan geçirilerek alana getirildiğini belirtti.

Demirer, dönemin Cumhurbaşkanı Celal Bayar, 2'nci Cumhurbaşkanı İsmet İnönü, Başbakan Adnan Menderes ve Meclis Başkanı Refik Koraltan'ın Etnoğrafya Müzesi'nden yürüyerek Anıtkabir'e geldiğini belirterek, "Cumhurbaşkanı Celal Bayar benden yaklaşık 8 metre uzaktaydı. Çok iyi hatırlıyorum ki Bayar ağlayarak çok güzel bir konuşma yaptı. 70 yaşındaydı, Etnoğrafya Müzesi'nden Anıtkabir'e kadar 3,5 saat yürümüştü ve burada yarım saat ayakta kalmıştı." dedi.

3'üncü Cumhurbaşkanı Celal Bayar'ın, 1 Kasım 1952'de Selanik'e gittiğini anlatan Demirer, "Celal Bayar Selanik'te Atatürk'ün doğduğu evin boş ve bakımsız olduğunu görmüştü. Oranın da 10 Kasım 1953 gününe müze olarak yetiştirilmesi talimatını vermişti. O gün iki açılış birden yapıldı. Ankara'da Atatürk'ü vatan toprağına kavuşturduk, Selanik'te de bir törenle Atatürk Müzesi açıldı. Bunlar Türk siyasi tarihindeki çok önemli olaylardır ve Celal Bayar'ın her ikisinde de çok büyük hizmetleri olmuştur." diye konuştu.

"O gün Ankara'da Atatürk vardı"

Atatürk'ün naaşının Anıtkabir'e defnedilmesine şahit olmak isteyen binlerce kişinin başkente geldiğini söyleyen Demirer, yaklaşık 70 bin kişinin törene katıldığını ve o günün şartlarına göre bunun ciddi bir rakam olduğunu belirtti. Demirer, soğuk olmayan güneşli bir kasım

gününde törenin gerçekleştiğini ifade ederek, "O gün Ankara'da Atatürk vardı. 7'den 70'e kadar herkes Atatürk'ü teneffüs ediyordu. İnsanlar o gün Ankara'da olabilmek için uzak yollardan, çok geri ulaşım imkanlarıyla gelmişti. Ankara'nın otelleri yeterli olmadığı için kaldırımlarda yattılar. Sadece o anı yaşayabilmek için buraya gelmişlerdi." diye konuştu.

Anıtkabir'e Harput'tan toprak

Gazi Mustafa Kemal Atatürk, 10 Kasım 1938 Perşembe günü saat 09.05'te vefat etmiştir. Atatürk'ten sonra 2. Cumhurbaşkanı olan İsmet İnönü, yeniden Başbakan olan Celal Bayar ve Genelkurmay Başkanı Fevzi Çakmak'ın kararları doğrultusunda "Muvakkat (geçici) Kabir" olarak "Anıtkabir"in inşasına kadar, Etnoğrafya Müzesi seçildi. Resmî devlet töreni 21 Kasım 1938 Pazartesi günü icra edilmişti. Atatürk'ün naaşı, 1953'te Anıtkabir'e nakline kadar burada kalmıştır. Dokuz yıllık bir inşaat döneminden sonra Anıtkabir 1953 yılının ortalarına doğru tamamlandı. Atatürk'ün aziz naaşının, önce 29 Ekim 1953'te, fakat hazırlıklar bitirilemediği için sonra 10 Kasım 1953 tarihinde yapılacak büyük bir devlet töreni ile Etnografya Müzesi'ndeki "muvakkat (geçici) kabir"den alınarak; Anıtkabir'deki "ebedi istirahatgâhı"na defin edilmesine karar verildi.

10 Kasım 1953 Salı günü sabah, 09.05'te saygı duruşu ile başlayan Anıtkabir'e nakil törenine Cumhurbaşkanı Celal Bayar, Başbakan Adnan Menderes, İsmet İnönü, TBMM Başkanı Şükrü Saraçoğlu ve Atatürk'ün kız kardeşi Makbule Atadan Hanımefendi başta olmak üzere; bütün mülkî ve askerî erkân ile kalabalık bir halk topluluğu katıldı. 3 Kasım 1953 tarihli Uluova Gazetesi'nde manşetten yayınlanan haberde, Ankara'da düzenlenen törene 10 izci, belediyeden 3 kişilik bir heyet ve Elazığ Lisesi Müdürü'nün yanı sıra Harput Süt Kalesi'nden Elazığ Toprağı ve bir çelengin gittiği yönünde haber yapılmıştı.

Kitap Fuarı on binleri ağırladı

ÇAYDAÇIRA/ELAZIĞ

Elazığ Belediyesi tarafından Ahmet Tevfik Ozan Fuar ve Kongre Merkezi'nde 8-16 Ekim tarihlerinde düzenlenen Kitap Fuarı, 150 bine yakın ziyaretçi ağırladı.

Fuara 60 yayınevi katıldı

Gazeteci-Yazar Ahmet Kabaklı anısına düzenlenen Kitap Fuarı, 16 Ekim Pazar günü sona erdi. Pandemi nedeniyle iki yıldır düzenlenemeyen ve Elazığlıların büyük özlemle beklediği Kitap Fuarı, şehrin gelecek vizyonuna önemli bir katma değer olarak kazandırılan Ahmet Tevfik Ozan Fuar ve Kongre Merkezi'nde yoğun bir katılımla gerçekleştirildi.

Toplam 60 yayınevinin stant açtığı fuarda, 30 yazar imza ve söyleşi programlarıyla okurlarıyla buluştu. Ziyaretçilerin sevdikleri yazarlara kitaplarını imzalatmak için uzun kuyruklar oluşturduğu fuarda, kitap dostları hem bol bol kitap alma hem de sevdikleri yazarlarla bir araya gelme fırsatı yakaladılar.

Elazığlı yazar ve şairlere özel stant oluşturuldu

Elazığ Kent Konseyi tarafından fuar alanında Elazığlı yazar ve şairler için stantlar oluşturuldu. Elazığlı yazar ve şairler kendilerine tahsis edilen stantlarda okurlarıyla buluştular. Öte yandan yine fuar alanında Şeyhülmuharririn Ahmet Kabaklı'nın kurucusu olduğu Türk Edebiyat Vakfı için de özel bir stant oluşturuldu.

On bin öğrenciye hediye çeki

Elazığ Belediyesi tarafından Kitap Fuarı'nı ziyaret eden 10 bin öğrenciye hediye çeki dağıtıldı. Fuarı ziyaret eden minikler, kendilerine verilen hediye çekleriyle fazladan kitap almanın keyfini yaşadılar.

Öğrenciler için ücretsiz ulaşım hizmeti sunuldu

Öğrencileri kitapla buluşturmayı hedefleyen Elazığ Belediyesi, fuar süresince öğrenciler için taşıma hizmeti sundu. Milli Eğitim İl Müdürlüğü ile yürütülen iş birliği doğrultusunda Elazığ Belediyesi tarafından tahsis edilen otobüslerle öğrenciler okullarından fuar alanına ücretsiz olarak taşındı.

Başkan Şerifoğulları'ndan teşekkür

Elazığ Belediye Başkanı Şahin Şerifoğulları, dokuz günlük fuar süresince sık sık Kitap Fuarını ziyaret ederek kitap dostlarıyla buluştu. Stantları tek tek ziyaret eden Başkan Şerifoğulları, okur ve yazarlarla bol bol sohbet etti.

Elazığlıların Kitap Fuarı'na gösterdiği yoğun ilgiden dolayı çok mutlu olduğunu ifade eden Başkan Şerifoğulları, "Şehrimizin kültür ve sanat hayatına önemli katkılar sağlayan Kitap

Fuarı'mız 7'den 70'e vatandaşlarımız tarafından büyük ilgi gördü. Fuarımıza katılım sağlayan yayınevlerine, kıymetli kalemlere ve fuarımızı ziyaret eden tüm kitap dostlarına teşekkür ediyorum." dedi.

Vatandaşlardan Başkan Şerifoğulları'na Teşekkür

Ailelerin ve çocukların ilgisinin yoğun olduğu fuarda fuar alanını gezmeye gelen vatandaşlar böyle bir organizasyon düzenleyen Elazığ Belediyesi Başkanı Şahin Şerifoğulları'na teşekkür ettiler.
Çiğdem Barkın, "Çocukluğumdan beri kitap okumayı çok seviyorum. Bir insan kendisini geliştirmek için kitap okumalıdır. Bu nedenle çocuğuma da elimden geldiğince kitap okumayı aşılıyorum. Anne ve babalar çocuklarını kitap okumaya teşvik etsinler, onlara model olsunlar. Kitap Fuarı çok güzel olmuş. Elazığ Belediye Başkanımız Şahin Şerifoğulları'na bu vesileyle teşekkür ederim. " dedi.
Yiğit Barkın, "Ben kitap okumayı çok seviyorum. herkesin kitap okumasını tavsiye ederim. Kitap Fuarı da çok güzel olmuş. Herkes gelip kitap fuarını gezmeli." ifadelerini kullandı.
Hyru Ecrin Güneş, "Kitaplarla aram çok güzel. Kitap okumayı çok seviyorum. Bu fuar çok güzel bir yer. Kitaplarda maceralar var. Kitap okurken gerçekten oradaymışsın gibi hissediyorsun. Aileleri buraya davet ediyorum. Gelip istedikleri kitapları buradan alsınlar. Belediyemize böyle bir organizasyon düzenledikleri için teşekkür ediyorum." diye kaydetti.
Ali Doğru, "Elazığ'da Kitap Fuarları'nın olması çok güzel. Kitap Fuarı en son 2019 yılında gerçekleşmişti. Araya pandemi girmişti. 1-2 yıl yapılmayınca çok üzüldük. Elazığ'da tekrar yapılınca çok sevdik ve gezmeye geldik. okumanın, öğrenmenin yaşı yoktur. Okumak erdemdir. Böyle bir organizasyon düzenledikleri için Elazığ Belediye Başkanımıza ve belediye çalışanlarımıza çok teşekkür ediyorum." ifadelerini kaydetti.

Kopuz'dan Perdesiz'e Özgürlük Arayışı: Erkan Oğur

Müziğin salt görsellikle bezeli şölene, pazarlanabilir metaya ve bu sürecin çıkış kapısında da modern bir aldanım aracına/ illüzyona dönüştürüldüğü ahir zamanımızda böylesi popüler yönelim ve eğilimlerden geri/içeri çekilip bu onurlu duruşu simgeleştiren kaç müzisyen kaldı ki aramızda.

Her ne kadar müziğin metalaşma sürecini 70'lerle birlikte soluklasak da gerçek mevzisini popüler müzik bizde 1990'larda buldu denilebilir. İşte o günden bugüne ilkelerin, kaygıların ve etiğin dibe vurduğu yoz bir tarih yazılıyor ne yazık ki müziğimiz adına.

SELÇUK KÜPÇÜK

Bütün bu irinli eğilim hızla müzik camiasına yayılırken, yozlaşma sürecinin dışında durmayı tercih eden, kendisine steril bir alan oluşturan ve dışarıda duruşu ile bana göre bir karşı koyuşu, statükonun (müzikal iktidarın) tahriklerine rağmen sivil itaatsizliği, hadi daha da ileri gidelim belki de bir yeraltına çekilimi içselleştiren onurlu birkaç isim 'yenilgileri' ile karşımızda durmaktadır.

Ses Evreninde Bir Keşif: Perdesiz Gitar

"Harput'a çıktım / Baktım oyun bitmiş
Perde kapanmış / Ben şimdi perdesizim
O ki Harput'un ve bizim? Ölümümüz var
Her şey boşuna" (1)

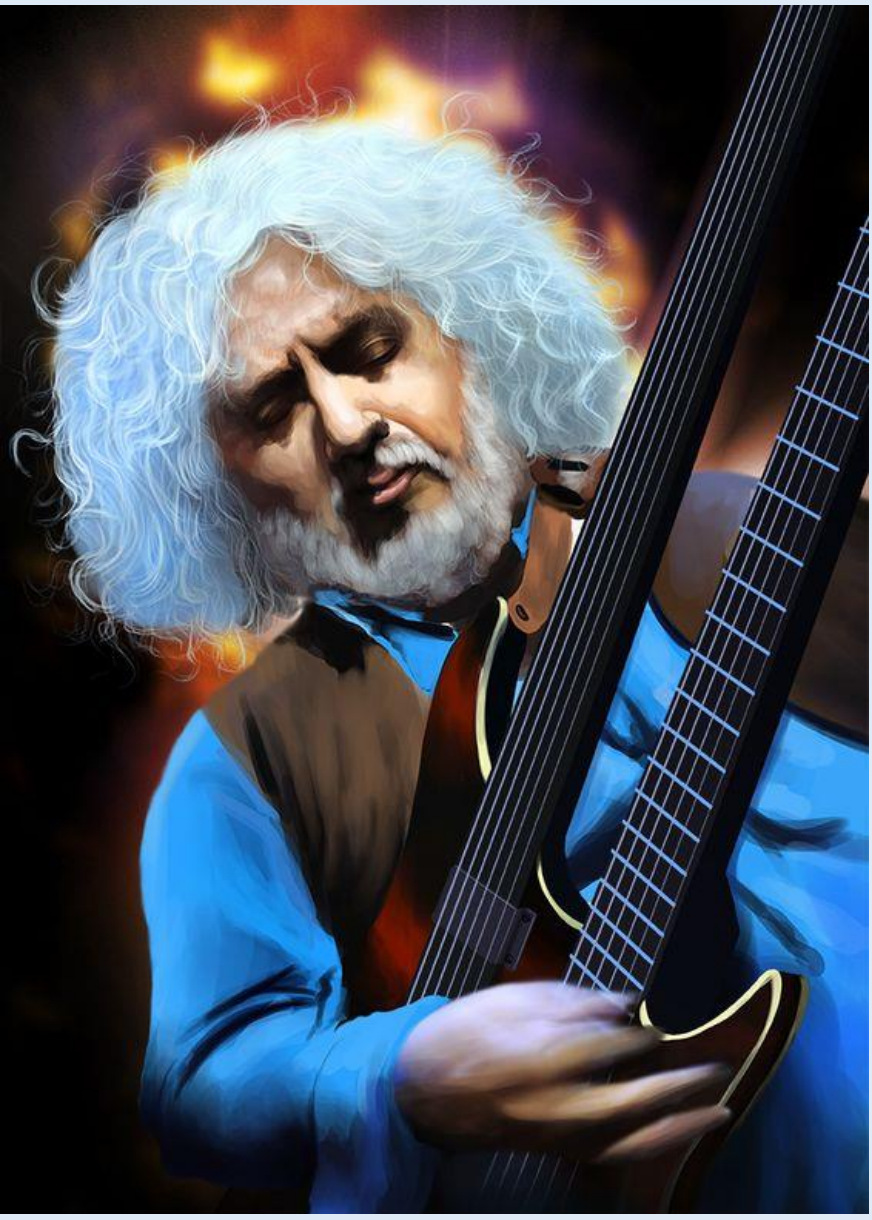

1976 yılında Erkan Oğur gitarındaki bütün perdeleri kaldırıp atar. Çünkü perde sınırlandırılmış, kodlanmış, verili, tekrar edilen bir yaşamsal döngüyü imlemektedir. Oysa enstrümanın üzerindeki bu perdeler ortadan kalkıp mevcut işlevselliği imha edilince yerleşik seslerin aksine sonsuzluğa koridor aralayan müthiş bir ses evreni doğmaktadır icracının önüne. Dolayısı ile özgür, özgürleştirici ve aynı zamanda bakir bir alan, deneysellik ve tahayyûl… Oğur işte bu özgürleşme arayışının şahikasında enstrümanın üzerindeki perdeleri söküyor (yani bir anlamda yerleşik, statik ve sınırlandırılmış olana karşı red sunuyor) ve "perdesiz gitar" dediği o efsunlu , gizil ve çağrışımlı sesi keşfediyor. O çağrışımlı varoluş ile amacı Türk müziğinin makamsal yapısına, koma seslerine girebilmek ve improvisation (doğaçlama) ile anlatım gücünü geniş havzaya yayabilmek ve belki de en önemlisi "her şeyden bağımsız bir müzik yapmak" (2)tır Oğur'un.

Buradaki "bağımsız" kelimesini ayırıp/önemseyip üzerinde biraz durmamız gerekiyor bence. Çünkü "bağımsızlık" anlaşılacağı üzere özenle, özellikle, kasıtlı olarak tercih edilmiş, arkasında bir dünya kavrayışı, zenginliği ve duyarlılığı da taşıyan ve sanki üzerinde konuşulmaya bizi çağıran bir coşku. Her şey dediğine göre insan özgürlüğünü manipüle eden, daraltan obje, kavram, düzen, düzenek, kurum, kuruluş, ideoloji, siyasa, statüko, grup, cemaat…ne varsa hepsini anlamamız gerekiyor. Buradan hareketle Oğur için "bağımsız sanatçı" kavramını geliştirebiliriz. Mevcut müzikal organizma ile popüler anlamda bir ilişkilendirmeyi onun için yapamayacağımıza göre ve sanatçıyı kurulu iktidara bağımlılaştırmaya götüren önde durmak, vitrine çıkmak, maddi getiriyi birincil amaç edinmek gibi güncel kaygılarının da olmadığı dikkate alarak bağımsız sanatçı kavramının membaına hiç tereddütsüz O'nu oturtabiliriz.

Bu "bağımsızlığı" önemsiyorum çünkü müziğin metalaşmasıyla ilkelerin ve etiğin buharlaşması, daha çok satma, üründen pazar oluşturma, herkese/genele hitap etme gibi popüler yozlaştırıcılar sanatçıyı var olabilmesi için mekanizmaları ellerinde tutan holding, kurum, şirket, siyasa gibi yerleşik organizmaların yedeğine çekip edilgen sanat eylemi düzeysizliğine indirgemektedirler. İşte bu popüler kapana karşı koyuşu deneyebilen, yapılanmanın kirmenmiş ilişkilerinden beslenmeyi tercih etmeyen nadir "sivil" sanatçılardan birisi O.

Erkan Oğur çocukluk dönemini geçirdiği Elazığ'da bir dikiş makinesi mağazasında annesiyle birlikte gördüğü kötü, fabrikasyon bir Bulgar gitarı görür. Israr eder ve o gitar alınır. Müzik denilen o cazibeli yolculuk başlamıştır böylece. Yıllar sonra yüzünü Türklere dönmesinde kuşkusuz köklü ve etkileyici bir derinliğe sahip olan Elazığ/Harput folkloru ve türkülerinin belirgin etkisi söz konusudur. "Benim okulum, Elazığ'da geçirdiğim çocukluğum, orada yaşadıklarım, ailem, akrabalarım, bir iki arkadaşım, öğretmenlerim köy düğünleridir, oraların havasıdır, suyudur"(3) derken de bu tahrik edici otantizmi işaret etmektedir. Elazığ/Harput müziğinin bir ana damar olması ve besleyici bir ambar gibi sürekli devinim halinde yaşaması /

yaşatılması, usta/çırak ilişkisinin halen devam etmesi, icra bakımından bağlamanın yanında klasik Türk müziği içerisinde kişilik bulmuş enstrümanların da (ud, cümbüş, kanun, klarnet gibi) dominant unsur olarak kullanılması ve farklı kültürel akışkanlığın geçişken bir kültürel havza oluşturmasının zenginliği, müziğe koşan bir çocuk için ne denli besleyici yapıdır hiç kuşkusuz. Harput müziğini yatağında büyürken arkadaşı olan Bülent Ortaçgil'den de İstanbul'a gidip geldikçe Batı müziğini öğrenir. Hatta Ortaçgil bir söyleşisinde Oğur için "Beslendiği yerlere hiç sırtını dönmedi, inkar etmedi ama orasıyla da yetinmedi. Uzun zaman orayı unutmuş gibi göründü, sonra o beslendiği yerlerin türkülerini bir daha çalmaya kalktığı zaman bambaşka bir tavır la çalmaya başladı" (4) demektedir.

İşte o bambaşka tavır piyasa koşullarının yönlendirdiği edilgen oluştan sıyrılış, bireysel tavrı anlamlandırış, gürültünün, kaosun, yapaylığın içerisinde yalınlık, sadelik, içtenlikten başka bir şey değil. Aslanda türkülere abartısız bir alt yapının üstüne okumakta. Yani genelin tercih ettiği gibi karmaşık enstrüman çöplüğü, zenginleştirilmiş, albenisi oldukça bol bir aranje yerine sanki o türkünün üretildiği ilk mekan ve zamandaymışsınız gibi müzikal ve tarihsel yolculuğa çıkılıyor. Her şey akustik. Otantizm belirleyici tek unsur. Her türkü okuyuşta derin hüzün, durgunluk ve dinginlik evine birer birer kapılar açılıyor. Türküyü seslendirmenin ve profesyonel sunumun ötesinde, eserin ne söylediğini içselleştiren, tematik çoğalıma çağıran, vokal/enstrüman/söz ile bütüncül bir yaklaşım deneyerek bir yaşam felsefesi, dünya ve varoluş tasavvuru bilincine çekiyor dinleyicisini.

Okan Murat Öztürk ile çalıştıkları "Hiç" isimli albüm bence bu bilinçli çekimin artık müzikal bir tavıra dönüştüğünün en manidar göstergesi. Derviş meşrep, az konuşan, az görünen, türküyü dahi okurken sanki dışarıya değil de, vücudunun/varoluşunun içine doğru okuyan bir edayı hissettiren duruşun dönüp dolaşıp albüme (aslında dünyayı kavrayışına) verecek ismi "Hiç"te karar kılması hiç de şaşılası değil. Buradan gerçekte tasavvufa aralanan bilinçli bir pencere görünüyor. Albümde yer alan Muhyiddin Abdal'ın "Zahid Bizi Tan Eyleme", Pir Sultan Abdal'ın "Güzel Aşık Cevrimizi", Kul Nesimi'nin "Yüzün Gördüm Dedim" gibi tasavvufi algılayışa denk düşen eserleri tercih etmesi de kanımızı güçlendiren bir durum. "Hiç"lik aslında O'nun yaşamsal öngörüsüdür. Ki kendisi de bir söyleşisinde "Kaderciyimdir, üzerine gitmem bir şeylerin" (5) derken bu uysal, ihtirassız, nefisten, dünyeviliken uzak ve

neredeyse münzevi bir yaşamı tercih ettiğini mütevazi, iddiasız kelimelerle dile getirmektedir. Her şey hiç olabilmektedir / olabilmelidir.
Perdesiz gitarın içerisinde de bu tılsım saklı sanki. Epeyce dingin, uysal, ağırbaşlı, yumuşak, bağırmadan, rahatsız etmeden, içerisine doğru melodilerini gönderen ve okşar gibi çalınabilen bir enstrümandır. Ve bu, hüzün ve suskudan başka bir şey değildir.
Erkan Oğur Ankara Üniversitesi'nde başladığı fizik eğitimine Almanya'da devam eder. Bu arada klasik gitara yönelir. Ve kalbi sürekli ayartan müzik sonunda üniversiteyi bıraktırır O'na. Kübalı klasik gitarist Oscar Cesares'in seminerine katılır. Seminerde gitar için kendisinin düzenlemeler yaptığı "Bu dere baştan başa ayvalı bağ" isimli Elazığ türküsünü çalar. Ve Cesares, öğrencisi olması için Paris'e davet eder Oğur'u. Üç ay sürer Paris macerası. Çünkü klasik gitarcı olmadığı gerçeğiyle yüzleşmiştir orada. 1980'de Türkiye'ye döner ve Türs Müziği Konservatuarına girer.
1994 yılında Frethless (Perdesiz) isimli albümünü yapar, ama Türk yapımcılar pek yanaşmaz bu çalışmaya. Daha doğrusu çalışmanın ne söylemek istediğini, neyi ispatlamaya yol aldığını kavrayacak donanımdan acizdirler. Frethless genel olarak enstrümantal bir çalışmadır ve deneysel nitelikler taşımaktadır bünyesinde. Hele geleneksel müziğini "söz" üzerine kuran bir kültürün, "saz" eserleri bağlamındaki azlığı göz önünde bulundurulur ve hatta "Bugün bile Türk musıkisi repertuarının yüzde doksan beşine yakını sözlü eserlerden oluşur"(6)ken Oğur'un bu enstrümantal çalması ve deneysel yolculuğu müziğimizin ufkunu açmak bakımından oldukça önemlidir oysa. Frethless albümü perdesiz gitarın neler yapabileceğini ispata ve iddiaya kalkışmak açısından da ciddiye alınması gereken bir üründür ve Almanlar önemsediği için, Türkiye'de dinleyiciye sunumundan altı yıl önce Almanya'da gün yüzüne çıkmıştır.
Oğur'un bütün çalışmalarını göz önüne alırsanız, yeniden üretimden ziyade bir geriye dönüş, bakış, etsiye dokunuş ve ruh üfürüş hissetmek mümkün genel olarak. Zaten bir söyleşisinde "En yeni müzik, en eski müziktir…En yeni müzik tabiatın kendisi, bebek ağlamış, insan haykırışı"(7)derken şimdiki an'dan kopuşu, yüzünü geçmişe dönüşü ve zihnî bütün mesaisini oraya verişi anlamamızı ister adeta. Modernitenin/ yaşanan zamanın parçaladığı bilinçle dolaşın modern bireye dinginlik ve sadelik bezeli kurtarılmış bir alan sunuyor sanki çalışmalarında. Kaotik kent kurgusu içerisinde her şeye bağımlılaşan bireyi otantik bir düş evrenine çağırıyor gibi. Ritmin, hızın, yüksek teknolojinin, gürültünün, gösterinin çağında ve müziğinde O tam tersini deneyerek / red sunarak geri çekiliyor.

Geçmişten Gelen Tılsım: Kopuz

Perdesiz gitarın dışında Oğur için bahsedilmesi zaruri ikinci konu kuşkusuz, eski bir Orta

Asya enstrümanı ve "Şimdiki bağlama ve divan sazının atası olan" (8) kopuz'u yeniden keşfetmesi ve öznel icra tekniği ile işlevsellik kazandırmasıdır. Oğur'dan önce tabiî ki ülkemizde kopuz'un çalındığı, yaşatıldığı yerlerden bahsedilebilir, ancak Oğur kopuzu lokal bir enstrüman olmaktan çıkarıp, albüm kayıtlarına sokarak binlerce yıl öteden mistik bir sesi getirmiştir adeta bugüne. Onun da ötesinde enstrümanın sınırlarını zorlayarak ve geleneksel, statik kopuz çalma şeklinin ötesine taşarak yeni bir ses yakalamıştır. Ve dikkatle bakılırsa bu ses Oğur'un kişisel tavrı gibi iddiasız, suskulu, kendi halince, mütevazı ve geniş hüzün yoğuran bir ses ülkesidir.

Kopuzu tercih ediş de bir geriye dönüş aslında. Anlayacağınız o ki Oğur yaşanılan zaman dilimi ve boyutundan sürekli kaçacak. Masumiyet ve mahremiyetin tüketilmediği çocukluğuna, türkülere ve atalarının enstrümanına yüzünü çevirecek. Bir anlatım biçimi / dili olarak müzik O'nda moderniteden uzak duruş, özgürlük arayışı ve bireysel tavrı kutsayış şekline dönüşmüştür artık.

Ve Eşkıya filminin müzikleri… Filmdeki asıl karakter olan Eşkıya ile Oğur'un kişisel duruşu arasında müthiş bir geçişkenlik var bence. Giysilerinden, söyleminden, güncel telaş ve hayattan kopuk, suskun oluşundan, bilgece tavrına kadar Oğur'la tamamıyla bütünleşen bir karakter. Müzikler de öyle. Dingin tınılarla yüklenmiş, bilgelik ve sezgi kapısı acık bırakılmış bol çağrışımlı melodik bir düşsel yolculuğa çekiliyorsunuz film boyunca.

Hayatın yerleştirdiği mevzi "Bir Ömürlük Misafir"den öte bir şey değil sanki. Bütün müzikal dolaşımı ve evreni yorumlayış genişliği bu ana omurga etrafında çoğalıyor. Yaşama ait belirleyicileri misafir olduğu ömürde çok önemsemeyen sufî bir varoluş da denilebilir buna. Kaldı ki "ömür içinde misafir olma",ancak sufîce bir yörüngede tartışıldığı zaman gerçek anlam örgüsünü verebilir.

Kendisini pazarlayan, görselliği önceleyen, popülariteye koşan bir seyirden ziyade geride duran, enstrümanı üzerine yürüyen ve hatta "Ben daha ziyade bu işleri yapmaya utanırım. Yani çalmaya, söylemeye. Bu yüzden hep birilerine eşlik etmek durumunda kaldım"(9) deyip bizi şaşırtabilecek kadar mütevazı bir sanatçı olarak müziğimiz adına kalıcı ürünler bırakarak ilerliyor Erkan Oğur.

Dipnotlar

1-Erkan Oğur. Elazığ Musıki Konservatuarı Dern. Hab. Bült. Mart 2000. sayı 2
2-Serhan Yediğ.Erkan Oğur'la söyleşi. Hürriyet/ Cumartesi eki.23.12.2000
3-Erkan Oğur. Bir Ömürlük Misafir kasetinin kapağından. Balet Plak.1996
4-Bülent Ortaçgil ile Derya Bengü'nün söyleşisi. Roll. Ekim 1998.sayı 4
5-Nazan Özcan ile Erkan Oğur'un söyleşisi. Radikal İki.30.07.2000
6-Cem Behar. Saz Ve Söz. 04.08.2000
7-Nazan Özcan ile Erkan Oğur'un söyleşisi.Radikal İki.30.07.2000
8-Mahmut R. Kösemihal. Musıki Mecmuası. Kış.2000. sayı.467
9-Erkan Oğur ile söyleşi. Müzikalite Dergisi. Bahar 1997. sayı 2

Şairler Elazığ'da buluştu

Elazığ'da '25. Uluslararası Hazar Şiir Akşamları' etkinliği, düzenlenen Şiir Gecesi programı ile sona erdi.

ÇAYDAÇIRA/ELAZIĞ

Nurettin Ardıçoğlu Kongre ve Kültür Merkezi'ndeki Şiir Gecesi'nde, Türkiye'nin yanı sıra Kırgızistan, Kazakistan, Azerbaycan, Doğu Türkistan, KKTC ve Irak'tan katılan şairler şiirlerini seslendirdi.

Bu yıl Şair Abay Kunanbay anısına ve "birlik" temasıyla gerçekleştirilen etkinlikte konuşan Elazığ Valisi Ömer Toraman, **25. Uluslararası Hazar Şiir Akşamları**'nın düzenlenmesinden mutluluk duyduğunu söyledi.

Elazığ'da deprem ve sonrasında yaşanan salgından dolayı ara verilen kültür sanat faaliyetlerine ağırlık verdiklerini aktaran Toraman, şöyle konuştu:

"Şiir hayatın her alanına tekabül eden bir alandır. Bugün millet olarak büyük bir üzüntü içerisindeyiz. Amasra'da meydana gelen maden patlamasıyla 41 madencimizi kaydettik. Bu acıları da üzüntüleri de tarihe not düşecek olan şairler, yazarlardır. Bu nedenle şiir kimi zaman acıları kimi zaman üzüntüleri kimi zaman ağıtları içerir."

Bu yılki etkinliğin temasının birlik olduğunu anımsatan Toraman, "Türkiye Cumhuriyeti ikinci yüzyılına girerken, Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'ın ifade ettiği gibi Türkiye yüzyılına adım atıyoruz. İnşallah bu Türk yüzyılına da evrilecektir. Çünkü Türk dünyası dilde, fikirde, işte birlik sağladığı zaman bu birliği, Türk birliğini gerçekleştirmiş olacağız." dedi.

Belediye Başkanı Şahin Şerifoğulları da şehirlerin, sanatın, kültürün ve medeniyetin birikimini bağrında yaşatan mekanlar olduğunu anlattı.

Toplumun değerlerine sahip çıkmak ve yaşatmak için mücadele verdiklerini belirten Şerifoğulları, "Bizler sanatımızı, kültürümüzü gelecek kuşaklara aktarma adına yerel yöneticiler olarak şehrimize yatırımlar yapıyoruz. Fuar ve kongre merkezimizi inşa edip sizlerin hizmetine sunduk. Bir haftadır kitap fuarımız aktif şekilde icra ediliyor. Biz de bunun mutluluğunu yaşıyoruz. Şehrimizin her bölgesinde kütüphaneler açıyoruz." ifadelerini kullandı.

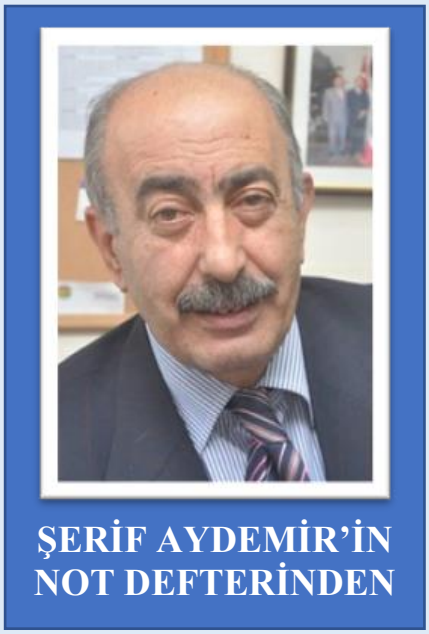
İl Kültür ve Turizm Müdürü Ahmet Demirbağ ise birliğe en fazla ihtiyaç duyulan bu dönemde düzenlenen etkinliğin önemli olduğunu dile getirdi.

İyilik Tüterdi Nefeslerinden

Hayatta kalmak başka, hayatı tatmak daha başkadır. Öyle derler. Ötesi de var: Bilmek başka, bulmak başka, olmak büsbütün başkadır.

Kırk odalı konaklarda büyüyenleri görmüşüz; burnunu sıksan canı çıkacak gibiydi, gönlü daracıktı. Ama çerden çöpten, taştan topraktan evcikler kuran ötelenmiş adamlar da bilmişizdir; hayal ufukları Hindistan'ı aşıyordu.

Nerede duruyor? Tutamağı ne? Hayatın hakikatini bir muska gibi koynunda mı gezdiriyor, yoksa dumanlı- paslı dağların ardında mı düşürmüş o hakikati?

Diplomalarını çerçeveletip duvarlara asmış… Kurallar, kalıplar, formüller ezberlemiş… Gürül gürül cebir denklemleri çözüyor… Görseniz, beyni malumat deposu… Ne âlâ. Ama nedense sezgileri güdük kalmış. Hâl ve gönül ilişkisi kopuk… İçindeki karanlık boşluk uzayıp gitmiş. Bir kuş barınamayacak kadar dar, heyecansız, rüzgârsız, sefasız bir göğsün ağırlığı var üstünde. Yanı başında durana sıcacık bir sözü yok. Eyvah; bu hengâmede kendi içine kıvrılmayı da unutmuş. Hâlbuki pencere dışa değil içe açılır.

Sanılmasın ki, aklımın ucunda birileri var da; onların aşını, işini, gidişatını didiklemek niyetindeyim. Tövbe ki demem o değil. Ne haddime? Elbette her bağırda bir yiğit barınır, elbette her yüreğin hoşluğunda edâlı bir yâr salınıp gezer. Karacaoğlan yutkunup durdu yıllarca, **"Ben de güzel sevdim kendi hâllimce"** diye.

Hem, Leylâ'ya bakan çok oldu da ondaki güzelliği bir Kays (Mecnun) görebildi değil mi? Hani güzel? Güzel gören kim? Bir tek güzel göz hatırına nice gözler seven âşıklar, ozanlar, sevda sırrını yakalayanlar şimdi nerelerde eğleşiyorlar?

Şairin dediğine bakar mısınız?

"Sende gördüğümü görecekler diye ödüm kopuyor."

Alexis Carrel, bugün bile okudukça insanı silkeleyen o muhteşem kitabının adını "İnsan Denen Meçhul" koymuştu. Hakikaten insan bilinmez midir? Ortalıkta küflendi kaldı ama keşfedilemedi öyle mi? Peki, bunca salt bilgiyle yetinmeyip "insanı okuyanlar" şimdiye kadar neyi talim ettiler, hangi kılcallara ulaştılar?

Bir gün geldi İsmet Özel giller, **"Toparlanın gidiyoruz!"** dediler de kimimizi yola koştular. Tamam, yola düştük düşmesine de sormadan edemiyorum, ben nerede sürçtüm, sen ne kadar mesafe arşınladın, o hangi hasreti eskitti? Birlikte biliyoruz ki; nefesi yetmeyip yolda tükenenler oldu. Yoldan çıkanlar oldu. Bir de, gün yamacı çoktan aştı ama hâlâ paslı bir çivi gibi aynı yere çakılıp kalanlar var…

Söze çok mu sert girdim?

Olabilir.

41 gündür Elazığ'daydım. İstanbul'a yeni geldim. İlk işim yazı masasına kurulup notlarımın içine gömülmek oldu.

Kavuşturana şükür.

Lakin farkındayım, elim kalem tutmayı unutmuş. Sertlik ondan olsa gerek.

Munis Faik Ozansoy, Devletin önemli bir bürokratıydı. Başbakanlık Müsteşarlığı'na kadar gelmişti. Aynı zamanda okkalı bir şair-yazardı. Biz onu daha çok Hisar dergisinden tanıyoruz. Yazmıştı ki; **"Resmi yazıların üstünden hiç değilse birkaç uyku geçmeden edebi yazı yazmak için kalemi elime alamıyorum."**

İnsanız işte, neyi üç gün boşlasak onun acemisi oluyoruz.
Bizim Ali Ayçil'in de sanki öyle bir ifadesini hatırlıyorum. "Bir süre ayrı kalıp dönünce insanı bir İstanbul acemiliği basıyor" demişti.
Neyse… Dostları özledim.
"Yazarken
Değdirir gibiyim
Yüzümü senin yüzüne…"
Bu dizeleri de Dağlarca'nın bir şiirinden aldım. Yazdıklarımı lütfen bu minvalde kabul buyurun.
41 gün içinde Ağın'ın çevresini dolanıp durdum. Kimi zaman sürüye katıştım. Gün oldu alıp başımı dağlara vurdum. Bazen de kepenklerimi hepten indirdim; bir garip ürperişe, bir hoş kıpırtıya yanaştım. Derinlere kaçmış sesler aradığım oldu bir kuytuda. Küçük küçük dokunuşlar, incecik temaslar işte…
Eskiden, **"Yediğin içtiğin senin olsun, hele gördüklerini anlat!"** diye ırak yoldan gelene merakla sorarlardı. Ne anlatayım? Söz var halk içinde söz var hulk içinde. Ziya Paşa gibi **"Dolaştım mülk-i İslâm'ı viraneler gördüm"** diyecek halim yok elbette. İnsanımın nefeslendiği her yer bana kâşane görünür. Yüreği solmayan birkaç güzel adamın varlığı kâfidir sevinmeme.
Hele o akşamlar! Nihavent şarkılar kadar neşve sunan Ağın akşamları… Ruhumuzu çepeçevre saran sessiz, sınırsız, asude anlar. Mis kokulu güvercinlerin yuva kurduğu o muhteşem yalnızlığa ılıkça sokulmalar. Altımızda esmer toprağın rayihası, üstümüzde yüz binlerce kandilin göz kırptığı akıp giden pürüzsüz gök ova. İnsanın muhayyilesi kamaşıyor. Akşam en güzel masaldır, iyi anlatılırsa, der şair.
Ahmet Hamdi Tanpınar'ın babası kadıydı. Memuriyeti dolayısıyla değişik bölgelere tayini çıkıyordu. Bu sayede çocuk Tanpınar birçok şehri gördü, tanıdı. Ama Siirt ve Kerkük gecelerini hiç unutamadı. Çünkü oralarda her gece bol yıldızlı göklerde kurulan şehrâyinleri içine çekti. His ve hayal dünyası büyüdü. Her yıldıza bir isim bulan ninesinin damda uyumadan önce anlattığı masallarla ruhunu süsleyip şekillendirdi. O küçücük, saf ve masum zihni her gece göklere çadır kurup Kehkeşanlara kaçmış eski güneşleri aradı durdu.
Adnan Binyazar da Masalını Yitiren Dev adlı eserinde tutkun olduğu Ağın gecelerini ve akşamlarını anlatır. Ne zengin sahneler verir. Dünyanın hangi köşesine gitse çocukluğunun Ağın'ını hatırlar.
Bana kalsa derim ki, Ağın akşamlarında seçilen seçilemeyen her bir varlık, adeta bir eski zaman dervişi gibidir, yerden başını kaldıramaz. Kımıltısız, işkilsiz, kuruntusuz tefekküre dalar. Bütün kem düşünceleri ve kaba hisleri yanından kovar.
Aslında, farkına ermese bile her Ağınlı bu süt mavisi akşamların içine doğar, büyür, serpilir. Bazen küçük mutlulukları tatmak için yormayan yolculuklara çıkmalı insan. Sıla ziyareti meselâ… Yaşlanmayı güzelleştiriyor. Ömrü bereketlendiriyor. Hiç ummadığınız tatlılıklar üşüşüyor üstünüze. Hayat bir anda yüzünüze gülen çocuk gibi şirinleşiyor.
İşitmişsinizdir, Göynük için her gelene bir şey katar, derler. Hem de bazı şehirler, kasabalar, köyler öyledir. Gelenin urbasının cebine, heybesinin gözüne mutlaka bir şey koyar. Çerez kabilinden de olsa bir tat, ne bileyim bir koku, bir ses…
O beldelerde bazı insanların yüzlerine baksanız yeter, zira; başlıbaşına nasihattirler. İyilik tüter nefeslerinden. İnsanı azaltmaz, çoğaltırlar.
Abidin Amca'yı düşünüyorum meselâ. O kavruk teni, toprak gibi tarazlanmış siması hep gözümün önüne düşüyor. Aradığını bulmuş, huzurlu, mutmain hâlini hatırlıyorum. Babamın ahbabıydı. Köyü bize uzaktı. Bir akşam alacasında kapımızı çalmıştı. Güngörmüş bir insan tavrı vardı üzerinde, iri cüssesinin içine saklanmayı beceremiyordu. O tavrını daha ilk günden sevmiştim. Sonra arada bir de olsa gelip gitmeler, fırsat buldukça yanında vakit geçirmeler… Duygu ve düşüncelerim dal budak saldığında, sorularım çatallandığında gidip yanına

çömelirdim. Bana cevap yetiştirirken hikâyelerden medet umardı. Sadece hikâye, efsane, masal değil nice yaşanmışlıkları da anlatırdı.
İyi bir hikâye anlatıcısıydı. Dinlemeye, dinlerken onu izlemeye doyamazdım. Anlatırken anlatırken yüzü küçülürdü. Kelimelerini, duygularını, yürek atışlarını zapt edemez, onlar büyürken yüzü küçülürdü.
Yaşar Kemal, "Bir destan yazmak kadar anlatmakta önemlidir" demişti. "Çünkü anlatan her defasında içine bir güzellik daha katar. Bir gün İnce Memed'i anlatan bir adama rastladım; yemin ederim benden iyi anlatıyordu."
Abidin Amca da öyleydi, kendisini hikâyesinin içine katar sonra dur durak bilmezdi.
Hanımı erken ölmüş, daha da evlenmemişti. İki oğlu, diğer gençler gibi askerlikten sonra büyük şehre gitmişler, orada kalmışlardı. Köyün alt ucunda evine bitişik havuzlu bir bahçesi vardı, yaslı gönlünü orada eğliyordu.
Abidin Amca garipti. Garipler, rüzgârın kırdığı dal gibidirler, mübarektirler.
Başından karlı kahırlı yaylaların esintisi hiç eksik olmazdı. Bakışlarını uzaklara çiviler, dalar giderdi. Gözleri ne tez buğulanırdı öyle… Bir gün, hiç ummadığım bir üryan vakitte bana bir mani okumuştu. Daha doğrusu Harput makamlarından birinin içine dökmüştü çatallanan sesiyle:
Ağa bugün
Köz düştü bağa bugün
Gözlerin bulutlanmış
Korkarım yağa bugün.
Gönlü kırıktı. Yanı başındakini de içine çeken anlamlı ve derin bir sükûtla dolanırdı. Kısa kısa, yumuşak adımlarla… Ne yapsın, insandı işte; odun değildi ki kırıldığı zaman "çıt" diye ses çıkarsın…
Ve Kafka doğru söylüyordu, bütün dumanların altında ateş vardı.
Şahitlik ederim, Abidin Amca kibri ve hasedi gönlünden çıkarmıştı. İnsanı seviyordu. Kiriyle pasıyla seviyordu. Hoşnuttu. Kimseye yanağını bükmezdi. Bir işi, bir davranışı onaylamadığında beri dururdu. Merak edenlere de; **"Ne yapayım, o işten insan kokusu gelmiyor"** der ve insanı bir kez daha kıymetlendirirdi.
Sanki birçok şeyin hafızasından kaçıp gitmesine izin vermişti. Kalbi ona yetiyordu. Kalbinin kandilini yakıp da geliyordu insan içine.
Gene bir gün sevgim köpüklenince kendimi tutamamış:
-Amcam ne güzelsin, demiştim.
-Yok! Yok öyle bir şey, ben güzel değilim, güzel aşığıyım, diye gözlerini ayağının ucuna çekmişti usulca.
Bu defa gözlerine tutunmuştum. Gözlerinden umman akıyordu. Acaba İsmet Özel şiirini sadece bu duruşa mı hasretmişti?
"Gözlerim ne güzeldir ben halka bakınca…"
Bir akşam misafiri olmuştum. Artık heyecanlı çağımdı. İçimde deli taylar koşuyordu. Kendimce bir derdim, dâvam, bir kavgam vardı. Ama sorsalar; benden başkası tökezliyordu, kime baksam bir eksikti, her söz yarım kalıyordu dilde dudakta. Kitaplardan, dergilerden, gazete sayfalarından edindiğim tumturaklı ifadeleri art arda sıralayıp durdum o gece. Sözümü kesmeden sabırla dinledi. Sonra çevremde olup bitenleri anlamlandıramadığımı ya da sınırlı anlayışlarda boğulduğumu ima etti. Ona göre içimi kararttıkça gönül berraklığımı kaybediyordum. Sakinleşmeliydim. Güleç bahçeler gibi yeşillenmeliydi üslûbum. Sağaltıcı nefesi yüzüme doluyordu. İyilikler düşündüren bir bakışla gözlerini araladı. Sesi demlenmiş, durulmuştu:
-Kitap bilgileri uzağımda kalıyor evlat. Onları hıfzetmeye, dilimde tutmaya ne tâkatım yeter, ne kalan ömrüm. Hoş, aklım erse gene de düşerdim peşlerine. Güzel anlatıyorsun, söz ağzında erik şerbeti gibi tatlanıyor ama sen en iyisi elimi tutan, beni iyiliğe çağıran yerden konuş. Bak,

hiçbir şeye sahip değilim fakat her şeyim var, işte huzur bu. Hangi dünyalık kavga bana bu huzuru bahşedebilir?
O gece uyuyamamıştı. Giyinik sabahladığını fark ettim. Çok konuşup üzdüm diye özür dilemiştim.
-Seninle ilgisi yok, dedi.
Gönül kaygısını atmış bir yumuşaklıkla tekrar:
-Ben bazen aya bekçilik yaparım, gecenin düğüm düğüm olmuş zülfünü tararım; sen dertlenme evlat, gecelerle başım hoştur.
Mevlânâ Celâleddin'e derin ülfeti vardı anlaşılan…
1980'in Temmuz'unda İstanbul'a tayinim çıktı. Koptuk. Uzun süre yüz yüze gelemedik. Arada mektuplaşıyorduk. Bir gelenle kokulu kış kavunu göndermişti. Çürüyene kadar kıyıp da kesemedim.
-Kes de ye! diye yazmıştı son mektubunda. Afiyetle ye, ben gene gönderirim.
Şu şairler var ya, iki dünyanın da bahtiyarı olsalar gerek.
Dıranas, **"Mektup"** şiirinde dostuna, **"Tutmaz elimin, topal ayağımın uğuru"** diye seslenmişti. Dostluklar ne güzeldi, dost sesi nasıl da insanın kalbini inceltiyordu…
Bir yaz sonu serin rüzgârlarla birlikte köye ilk yağmur düşerken Abidin Amca'nın kandilinin yağı azalmış. İzmir'den büyük oğlu gelip doktora götürmüş.
-Şikâyetin ne? diye sormuş doktor.
-Yok efendim, bir şikâyetim yok. Dünya ağır gelmeye başladı, hepsi bu…
Ve İlahi ferman gecikmemiş:
-"Ey huzura kavuşmuş insan! Sen O'ndan hoşnut, O da senden hoşnut olarak Rabbine dön."
Bu gezimin en hayırlı işi Abidin Amca'nın köyüne gitmek oldu. Bahçesinden bir ince duman tütüyordu. Heyecanlandım. Çünkü duman hayatı haber veriyordu.
Çocukları, torunları geliyormuş arada. Avuç avuç buğday serpiyorlarmış bahçeye. Üç gün beş gün, ocak yakıp su ısıtıyorlarmış. Duman tüttürüyorlarmış. Dumanı fark eden börtü böcek üşüşüyormuş ağaçların yeşiline, yılgın kuşların cıvıltısı artıyormuş dallarda. Yaşlı söğüdün yarılan karnına doğru aman o ince belli karıncalarda bir telaş…
Abidin Amca ne tükenmez miras bırakmıştı bana, ne esintili eyvanlar kurmuştu gönlüme.
Şimdi durup durup o sevdiği türküyü mırıldanıyorum:
Bahçeye bar diyemem, ayvaya nar diyemem
Ben alıştım güzele, çirkine yâr diyemem…

Şehir Tarihi Yazarları Kongresi yapıldı

ÇAYDAÇIRA/ELAZIĞ

6. Milletlerarası Şehir Tarihi Yazarları Kongresi Elazığ'da 21-23 Ekim tarihlerinde gerçekleşti.

6. Milletlerarası Şehir Tarihi Yazarları kongresi, yurt içinden ve yurt dışından Elazığ'a gelen şehir tarihi yazarları, tarihçiler, akademisyenler ve bilim adamlarının sundukları bildirilerle düzenlendi.

Türkiye Yazarlar Birliği Elazığ Şubesinin organizesinde, Elazığ Valiliği, Elazığ Belediyesi, Fırat Üniversitesi Rektörlüğü, Elazığ İzzetpaşa Vakfı ve Türkiye Yazarlar Birliği Genel Merkezinin katkılarıyla gerçekleştirilen 6. Milletlerarası Şehir Tarihi Yazarları kongresi 21 Ekim 2022 tarihinde başladı ve iki gün sürdü. Ahmet Tevfik Ozan Fuar ve Kongre Merkezinde başlayan kongrenin açılışına Elazığ Valisi Dr. Ömer Toraman, Türkiye Yazarlar Birliği kurucu ve şeref Başkanı D. Mehmet Doğan, Elazığ Belediye Başkanı Şahin Şerifoğulları, Fırat Üniversitesi Rektör Yardımcısı Prof. Dr. Bilal Üstündağ ve İzzetpaşa Vakfı Yönetim Kurulu Başkanı Prof. Dr. Necip İlhan katıldı.

6. Milletlerarası Şehir Tarihi Yazarları Kongresi'nde şehir-mekân ana başlığı altında; şehir tarihi literatürüne katkı sağlayan şehir tarihi yazımı, eğitim, basın, gelenek, kentleşme, edebiyat ve mimari alanlardaki çalışmalar ele alındı.

HARPUT'UN ÜÇ HATUN'U

Hatun, Türkçe bir kelimedir, T.D.K' ya göre ilk anlamı Kadın=Bayan. Son anlamı ise Hakan ve Serdar eşlerine veya yüksek makamdaki kadınlara verilen unvandır. Tüm Türk devletlerinde olduğu gibi Selçuklu ve Osmanlılarda da yönetimler de güçlü hükümdar kadınları da olmuştur. Devlet işlerini yakından takip ederek gerekli konularda görüşlerine başvurulan, danışılan Hükümdarın devlet merkezinin dışında olduklarında vekâlet edecek kadar yönetme bilgi ve becerisine sahip olanlar vardır. Bu yazımızda da Harput'ta yaşayan üç önemli Hatun'u tanıyalım ve hayatlarını kısaca da olsa hatırlayalım ve bilelim.

AHMET BULUT

DESPİNA HATUN

Despina Hatun, Komnenes ailesinden olan Trabzon İmparatoru IV. İannisin kızıdır. 1438 yılında doğmuştur. Trabzon imparatoru ve amcası olan David Komnenes tarafından Osmanlı devletine karşı güç kazanabilmek için yeğeni Despina hatunla, Akkoyunlu devletinin Hükümdarı olan Uzun Hasan ile 1458 yılında bir evlilik yaptırılmıştır.

Güzelliğiyle bilinen Despina Hatun "Trabzon Prensesi" isimli hikâyelere de ilham vermiştir. Uzun Hasan ile evliliğinden, Maksut Mirza, Mesih Mirza ve Alemşah Begüm isimli üç çocukları olmuştur.

Alemşah Begüm,1471 yılında Uzun Hasan'ın kız kardeşinin oğlu olan Şeyh Haydar'la evlenmiştir. Bu evlilikten Sultan Ali, İbrahim ve İsmail isimli çocukları olmuştur. Çocuklarından İsmail, Safevi Devletinin Kurucusu olan Şah İsmail'dir.

Despina Hatun'un Harput'taki hayatıyla ilgili olarak, Venedik'ten elçi olarak Akkoyunlulara gönderilen ve aynı zamanda Despina Hatun un kız kardeşinin oğlu Caterino Zeno hatıralarında.

"Uzun Hasanla Tebriz'de görüştüğünü", dönüşte Harput'a gittiğini teyzesinin orada bir sarayda yaşadığını ifade etmiş hatta Venedik'e döndükten sonra da teyzesini ölünceye kadar takip ettiğini ve ölümüyle birlikte Harput'ta bulunan "St. George kilisesinin" bahçesine defnedildiğini yazmıştır.

SARA HATUN

Sara Hatun, Azerbaycan'ın Bayındır şehrinde dünyaya gelmiştir. Babası Pir Ali Bey dir. Esas ismi Gövher Şah Hatun' dur. Eşi Celalettin Ali Bey olup Akkoyunlu Hükümdarı uzun Hasan'ın annesidir.

İradesi, aklı ve zekâsıyla öne çıkmış, oğlunun devlet yönetiminde önemli roller üstlenmiş ona yardımcı olmuştur, diplomaside de çok etkin rol oynamıştır. Türk tarihinde ilk Diplomat kadın olarak anılmıştır. Akkoyunlu Devletinin dış siyaset ve menfaatlerini başarı ile savunmuştur.

Fatih Sultan Mehmet'e giderek oğlu için barış dilemiş, sultan tarafından hürmetle karşılanmış saygı görmüştür.

Akkoyunlu Devletinin Harput'u yönettiği dönemde, Harput'ta "cami- Zaviye" gibi imaretler yaptırmış olup kendi adıyla anılan bir cami mevcuttur.

Celâlettin Ali Bey ile evliliğinden, Uzun Hasan, Cihangir Mirza isimli oğulları, Hatice Beğüm Sultan isimli kızı olmuştur. Ölüm tarihi olarak 1465 yılı olarak bilinmektedir.

AYŞE HATUN

Ayşe Hatun, Anadolu Selçuklu Hükümdarı I. Kılıç Arslan'ın eşi ve Çaka beyin kızıdır. Eşinin ölümüne kadar bir saray hatunu gibi hayatını sürdürmüştür.

I Kılıç Arslan 13 Temmuz 1107 yılında Emir Cavlı ile mücadele ederken Habur Nehrine düşerek ölümünden sonra, oğlu Şahin Şah da esir alındı. Ayşe Hatun küçük oğlu Tuğrul'u

alarak Malatya ya döner. Babasının yerine oğlu Tuğrul Arslan'ı hükümdar ilan eder, Tuğrul'un yaşça küçük oluşu nedeniyle şehrin idaresini kendisi alır. Böylece Selçuklularda ilk kadın Hükümdar olmuştur. Tuğrul'a atabey olarak Emir İl Arslan vekâlet eder, Ayşe hatun Emir il Arslan ile bir evlilik yapar. Ancak Emir İl Arslan her ne kadar güçlü bir komutan olsa da halkına eziyet eder baskı yapar ve toplanan vergileri zimmetine geçirir, Bizans'a kaçarken yakalanır ve hapse atılır.

Ayşe Hatun bu durumdan rahatsızdır, aslında çok güçlü bir kadın olmasına, devlet yönetimini iyi bilmesine ve sürekli önemli konularda fikrine danışılmasına rağmen oğluna bir Atabey aramaktadır.

Palu ve Harput komutanı Behram Oğlu Belek Gazi Anadolu da kahramanlığı ve adil yönetimiyle ün salmıştır, Ayşe Hatun Palu'ya gelerek topraklarını saldırılardan koruması ve Malatya'yı himayesine alması için Belek Gazi ye evlilik teklif eder ve neticede büyük bir törenle evlenirler. Bir süre sonra Belek gazi Malatya ya gelerek Tuğrul'u yeniden hükümdar ve yöreyi de kendi hükümdarlığına katmıştır.

Elazığ'da gerçek gündemden
haberdar olmak ister misiniz ?
Yazılamayanları yazan elazigingsesi.com
haber sitesini, konuşulamayanları konuşan
elazigingsesi.web'i TAKİP EDİN
Yaşanan olayların perde
arkasından haberdar olun.
facebook.com/23elazigingsesi twitter :@elazigingsesi1 youtube: Elazığ'ın Sesi

Bakan Şan, Elazığlıları kabul etti

ÇAYDAÇIRA/KKTC

KKTC Elazığ Kültür ve Dayanışma Derneği KKTC Maliye Bakanı Alişan Şan, makamında ziyaret etti. Elazığ heyetinin ziyaretlerinden memnun kaldığını ifade eden Maliye Bakanı Alişan Şan, atacakları adımlarla hem kayıt dışı ekonominin kayıt altına alınması, hem de yeni projelerle gerek tasarrufu gerekse gelirleri artırarak sürdürebilir bir yapıyı ülkemize ve insanımıza da kavuşturmak için çalıştıklarını söyledi.

Bakan şan, "İnancımız daha iyi günleri görmektir. Daha güzel yarınların bizlerin olacağına hiç şüphemiz olmadığı gibi, bunun için durmadan çalışıyoruz dedi.

KKTC Elazığ Kültür ve Dayanışma Derneği Başkanı Yunus Ataş da nezaket ziyaretinde Maliye Bakanı Alişan Şan'a yeni görevinin hayırlı olmasını diledi. Başkan Ataş, "Bizler sizin bu görevi Kıbrıs Türk Halkı için layıkıyla yerine getireceğinizden eminiz." dedi.

Öte yandan AK Parti Genel Başkan Yardımcısı Efkan Ala ve AK Parti Siyasi Hukuki işleri Başkan Yardımcısı 26. dönem Elazığ Milletvekili Ömer Serdar, KKTC Elazığ Kültür Ve Dayanışma Derneği'ni ziyaret etti.

BİR PORTRE

ARSLAN KACAR

1954 yılında Elazığ'da dünyaya geldi. 1965'te "Yakarış'" adlı şiir kitabı yayımlandı. 1968 yılında ortaokuldaki sekiz arkadaşıyla Elazığ Bölge Tiyatrosu`nu kurdu. 1970-72 yıllarında resimli roman çizerek hayatını sürdürdü.

Kacar, 1975 yılında girdiği İstanbul Üniversitesi Belediye Konservatuarı Tiyatro Bölümü'ne girdi. Profesyonel oyunculuk yaşamı 1975 yılında Kenterler Tiyatrosu'nda başladı, aynı yıl İstanbul Şehir Tiyatroları'na girdi. İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Felsefe Bölümü'nde sürdürdüğü eğitimi, 12 Eylül Darbesi nedeniyle 1982'de tutuklanıp okuldan atılması nedeniyle son buldu. 1402 sayılı yasa gereği tiyatrodan da atılan Kacar, cezaevinde kaldığı sürede çeşitli oyunlar yönetti ve oyunculuk yaptı. 3 yıl sonra beraat ederek serbest kaldı. Sinema çalışmalarına 1977 yılında Güney Film'de oyunculukla başladı; oyunculuk, yönetmen asistanlığı, senaristlik ve yönetmenlikle devam etti. Başar Sabuncu, Osman F. Seden, Ömer Kavur, Memduh Ün, Yeşim Ustaoğlu, Derviş Zaim gibi yönetmenlere yardımcı yönetmenlik yapıp filmlerinde oynayan Kacar, 1995 yılında yazdığı "Bir Çuval Karanlık" adlı senaryosuyla Yunus Nadi uzun metrajlı film senaryosu ödülünü aldı. Türkiye'de film çeken Alman, Fransız, İngiliz, Danimarka ekipleriyle çalıştı. Belgeseller, eğitici ve tanıtıcı filmler yaptı.

1998 yılında Kaynak Yayınları'ndan "Şafak Atı" adlı çocuk kitabı, 2008 yılında Berfin Yayınları'ndan "Pepo Kuşu" adlı bir roman yayınladı.

Elazığlı Sinema ve Tiyatro yönetmeni Arslan KACAR, 2012 yılında İstanbul'da geçirdiği kalp krizi sonucu hayatını kaybetti.

Elazığ'ın Yeni Haber Portali

www.esiyaset.com.tr

Elazığ'a Hasret

Bir ovaydı doğduğum yer, dağların arasında
Bin efsûn vardı sanki tertemiz havasında
Türküleri ne hoştu, insanları ne güzel
Mâniler söylenirdi bağların arasında

Çayda çıra, halaylar hey heyler çekilirdi
Harputum'da her gece bir cümbüş geçilirdi
Kara gözlü kızlara sitemler edilirdi
Türküler yakılırdı kaşların arasında.

GÜLDENİZ EKMEN
AKADEMİSYEN/MÜZİSYEN

Osman Bulut'a Vefa…

ÇAYDAÇIRA/ELAZIĞ

Elazığ Belediyesi ve Çaydaçıra Musiki Derneği ile ortaklaşa düzenlenen vefa programı Elazığ Belediyesi Bünyamin Eroğlu Kültür ve Kongre Merkezi'nde gerçekleşti.

Düzenlenen programa Elazığ Belediye Başkan Yardımcısı Nazif Bilginoğlu, Çaydaçıra Musiki Derneği üyeleri, Osman Bulut, Osman Bulut'un ailesi, sevenleri ve çok sayıda vatandaş katıldı.

Programda, Elazığ ve Harput müziğine yıllarca gönül vermiş musikinin çınarı Bulut'u daha yakından tanıtan panel ve sinevizyon gösterimi yer aldı.

Çaydaçıra Musiki Derneği Başkanı Hüseyin Karlıdağ vefa programlarının önemine değinerek, "Ahde vefayı unutmayan Elazığ Belediye Başkanımız Şahin Şerifoğulları başta olmak üzere emeği geçen herkese teşekkür ediyorum. Rahmetli olan büyüklerimizi anmak, 65 yaş üstü büyüklerimize ise vefa borcumuzu ödemek için bizleri sizlerin huzuruna getirenlerden Allah razı olsun. İnşallah emeği geçen her büyüğümüzü Şahin Başkanımızın destekleri ile sizlerle buluşturmaya, sizlere tanıtmaya devam edeceğiz. Hepiniz hoş geldiniz." ifadelerini kullandı.

Elazığ Belediye Başkan Yardımcısı Nazif Bilginoğlu düzenlenen programın önemine vurgu yaparak, "'Geçmişe Vefa İnsanımıza Değer' Projesi Belediye Başkanımız Şahin

Şerifoğulları'nın en önemli projelerinden bir tanesidir. Biz Elazığ'ımızın her türlü hizmetinde yani kültürüne, sanatına ve edebiyatına hizmette bulunmuş insanlarımızı anıyoruz. Onlara vefa borcumuzu ödüyoruz. Bugüne kadar ebedi hayata irtihal eden üstatlarımızı andık. Ama sadece vefat edenleri anmak yetmiyor. İnsanların sağken hakkını teslim etmek gerekiyor. Bu program ve bunun gibi programlar bu yüzden var ve bizler için çok önemli. Onları unutturmamak ve insanımıza çok iyi tanıtmak zorundayız. Başkanımızın da bu projesi bunun için önemli." dedi.
Bilginoğlu, "Osman Bulut Ağabeyimiz sadece musikisi ile değil her yönü ile Elazığ'ımıza hizmet etmiş bir ağabeyimizdir. 40 yılı aşkın süredir bu sanatın içerisinde yer almış. Böylesine bir insanımızı Elazığ'daki insanımız zaten tanır ama biz de bir vefa olarak bu insanlarımızı değerlendirmek, onları anlamak ve anlatmak için buradayız. Kendisine uzun ömürler diliyorum. Yaptığı bütün hizmetlerden dolayı teşekkür ediyorum." diye kaydetti.
Konuşmaların ardından ise Hüseyin Karlıdağ yönetimindeki Çaydaçıra Musiki Derneği tarafından Osman Bulut'un gönüllerde yer edinmiş eserleri seslendirildi.

Şehit Madenciler İçin Kur'an Tilaveti

ÇAYDAÇIRA/BARTIN

Geçtiğimiz günlerde TTK Amasra Müessesinde meydana gelen patlamada 41 madenci hayatını kaybetmişti. Bartın Elazığlılar Derneği tarafından vefat eden madenciler için Kur'an tilaveti programı düzenlendi. Dernek binasında gerçekleştirilen programa Bartın'da yaşayan Elazığlılar ve Bartınlı vatandaşlar katıldı.

TTK Amasra Müessesinde görev yapan Bartın Elazığlılar Derneği Başkanı Lütfü Gencer program sonrası yaptığı açıklamada; "Yaşanan patlamada hayatını kaybeden ve şehit olan 41 mesai arkadaşımıza Allah'tan rahmet yakınlarına başsağlığı diliyoruz. Ciğerimiz yandı. Arkadaşlarımızı kaybettik. Çok üzgünüz. Yaralı olan arkadaşlarımıza da yüce Mevlamdan acil şifalar diliyorum. Rabbim ülkemizi ve müessesemizi böylesi felaketlerden muhafaza eylesin, tekrarını yaşatmasın inşallah. Buraya gelip dualara eşlik eden herkesten Allah razı olsun" ifadelerini kullandı.

Elâzığ'da kültür turları

Yazarlık atölyesi Elâzığ'da genç yazarları bulmak için güzel bir kurs. Yazma hevesi olan gençler bu kursta yazmaya bir yerlerden başladı. Yazarlar şairlerle tanışıp onların hayatlarını dinleyip yazmak için kendilerinde güç buldular. Bir dergide bir köşe yazısında bir gazetede yazmak gibi. Bir hikâye bir şiir bir roman gibi. O yazma hevesi yazma sevdası olanları buluşturan edebiyat yazarlık atölyesi güzel çalışmalara imza attı, ikincisini düzenlendi.

OYA ORHAN

Birincisi düzenlenirken nasıl bir kurs olacağını merak ederken tadı damağımızda kaldı. Sonunda bir şiir dinletisi yapıp halkımıza yazdıklarımızı sunarken herkes kendi duygularını anlattı kimi kendi ismine şiir yazarken kimi hayat arkadaşına küçürek öykü yazmıştı kimi sevgiliye kimi memleketini kimi ilahi aşkı kimi çevre bilincini kimi umudunu kimi umutsuzluğun kimi kırgınlıkların kimi kızına mektup yazmak kimi ölen oğluna ağıt kimi hayat felsefesini ne yazarsak yazalım içimizi döktük kağıtlara. Sadece yazmak değildi yeni dimağlar bulmaktı bizden sonra yeni nesil de yazmayı sevmeli yeni fikirler Yeni düşünceler yeni bir güzellik bulmak ümidiyle.

Hazar Şiir Akşamları

Hazar şiir akşamları eskisi gibi dikkat çekmiyor mu acaba ben açıkçası gitmek istemedim. Eski şiir akşamları eski bayramlar gibi özlenesi oldu ...koşa koşa gitmek istediğim şiir akşamlarına neden gitmek istemedim. Eksik ne var her kesime hitap etmiyor mu gençler şiir akşamlarını sevmiyor mu. Popüler isimler gelse amatör şiir yazan gençlerle düet şeklinde şiir okusalar. Nazım Hikmetin şiirleri Necip Fazıl Kısakürek şiirleri okunsa farklı fikirlere açık olsa vatan için şiirlerde okunsa sevdaya dair şiirler de Orhan Veli tarzı şiir yazan gençlerde olmalı divan şiirlerini okuyan ak saçlılar da... Hayal edelim olsun diyorum. Artık evrenselleşen şiir belki Hazar Şiir Akşamlarının ötesinde dünyayı kucaklayan bir şiir günlerine dönecek. Mars'a yolculuk hayal ediliyordu oluyor. Ay da yürümek insanlık için büyük bir adimdi belki şiirler orda okunacak. Yüzyıl önce televizyon ne kadar ütopyaydı şimdi çok basit geliyor bu hayal miydi diyoruz. Elazığ'ı dünya tanıyacak yabancı sairler yazarlar Hazar Gölünün kenarında şiir okumak için akın edecek her kesimden aydınlar gençler çocuklar bir daha ki şiir günlerini iple çekecekler. Bir kere hayal etmeye gör. Ümit ediyorum ki Hazar Şiir Akşamları kendini aşıp dünya şiir günlerine dönüşecek. Amatör ruhu kaybetmemek ümidiyle…

Şehir tarihi yazarları kongresi

Şehir literatürüne katkı sağlayacak bir kongre Elazığ'da yapıldı. Bu Elazığ için önemli bir gelişme şehir mekan ana başlığı altında şehirlerin kültür sanat tarih eğitim gibi konular ele alındı ve tarihi roman yazmanın Zorlukları anlatıldı.

Şehir tarihi yazmak zor olsa gerek. Şehir tarihini yazarken o dönemin dili nasıldı kıyafeti nasıldı mekan nasıldı görmeden yazmak hayal ederek yazmak nasıl olacaktı kongrenin Elazığ'da olması büyük bir şanstı köklü bir medeniyete sahip olup da Yazmamak konuşmamak olur mu okullarda şehir ve medeniyet dersi olmalı diye düşünüyorum geçmişi bilmeden bastığımız bu topraklarda hangi medeniyetler yaşamış bilmeliyiz

6. Kitap Fuarı

Kitap fuarı dünyaya açılan bir pencere olmalı. Ne kadar satış yaptığının hesabı değil ne kadar kişiye okumayı sevdirdik kitap okuma alışkanlığı edindirdik gençler çocuklar ne düşünüyor ne yazıyor. Bir anaokulu öğretmeni öğrencileriyle geldi ve çocuklar çok meraklı meraklı

kitaplara baktı ve içinden biri benimde şiirin var okuyayım dedi hemen bir kıta okudu bu bir güzellikti. Çocukların gençlerin oraya otobüslerle getirilmesi güzel bir etkinlikti.
Hazar şiir akşamları gibi belli bir kesime hitap etse mi daha güzel olur yoksa yediden yetmişe. Her kesimin kendini bulduğu kitapların olduğu bir fuar mı zenginliğimiz farklılıklarımız değil mi... Kitap fuarlarında amaç neydi cağı yakalamak her yıl yeni fikirler ile evrensel boyuta ulaşmak çabasında olmak gerektirmez miydi? Gelecek fuarlarda neler olabilir fuar salonumunuz olması Elazığ için bir gelişmeydi çadırlardaki fuarlar yerine çağımıza uygun bir mekanda yapılması gurur vericiydi bu hayalimiz gerçek oldu. Hayalim hem modern bir şehre yakışır bir kitap fuarı hem de geleneklerine bağlı kalarak özümüzü yansıtmalı. Hem Yabancı yazarların hem de yerli yazar ki arın gelmesi onların Elazığ'ı anlatan kitaplar yazması Elazığ'ın efsanelerini türkülerini hikayelerinin yazılması toprağından medeniyet fışkıran Harput'u çayda çırayı anlatan romanların çoğalması. Kitap fuarının kitap satış yeri olmasından ziyade yazma etkinliklerinin olduğu bir yandan yazılan şiirlerin okunduğu bir stant da bir yandan yeni yazar adaylarının köşesi. Roman kahramanlarının canlandırıldığı bir stant edebiyat sohbetlerinin yapıldığı bir stant yavan olmamalı. Gezerken sadece kitap satışının olmadığı bir yer olmama. Ümit ediyorum bizim gibi şehrin derdiyle dertlenen kişiler oldukça şehrim de güzellikler olacak.
Kitap fuarın da yazar Kemal Varol'un söyleşi ne katıldım. Kitabını yazarken neyi anlatıyorsa o oluyorum dedi hav adlı kitabı yazarken bir köpeğin gözüyle hayat nasıl olur ne yer ne içer diye onun yerine koydum kendimi dedi. Kitap yazarken bir şehri anlatırken üslup nasıl olmalı Söyleşinde anlatırken can kulağıyla dinledim yazarların gelip bu tür söyleşilerde bulunması gençlerin ufkunu açıyor genç yazarlara birer örnek teşkil ediyor. Biz yine ümit edelim Elazığ'da güzel şeyler olacak.

Çayda Çıra Film Festivali

"İnsanları köleleştirmek istiyorsanız hayallerini çalın." Bu söz film festivalinde beni etkileyen bir cümleydi. İranlı bir yönetmenin İngilizceden çevirerek söylediği bir cümleydi. İnsan hayalleri olmayınca yasayamazmış. Elazığ'da bir festival olmasını hayal ederdim sergiler açılsın kültür turları olsun sanatçılar gelsin müzeler olsun.
Şiirler okunsun romanlar yazılsın. On dördüncüsü düzenlenen festivalin açılış oldu. İlk festivalin heyecanı bir izleyici olarak halen yüreğimde. Adim adım zorluklarla sabırla yapılan çalışmaları bizler rahat koltuklarda izlerken. Elazığ için bir şeyler yapmanın mutluluğu yüzlerinden okuyorduk. Genç film yapımcılar yönetmenler bu festivalde kısa filmleriyle yarıştılar. Beni en çok etkileyen hiç görmediğim yazlık sinemaydı. Beyaz perdenin üzerinde bir film gösterildi ve biz açık alanda filmi izlerken nostaljik bir gezi yaptık zamanda… Hayal edelim olsun ilerde Elazığ için bir film yapılacak içinde kültür tarih aşk sevgi olacak Cannes film festivalinde gösterimi olacak. Elazığ'ın çayda çırası mumlu dansı evrenselleşecek. Dünyanın dört bir yanı Elazığ'ı görmek için gelecek. Rüyadan ki uyandığımızda yanımızda bir kağıt kalem şimdi senaryo yazma zamanı. Film festivali vizyonuna ulaştı ve yeni hedefler yeni hayaller için bir adım.

Halk korosu konseri

Gönüllü olarak gittiğimiz koro bir konser için hazırlandı. Şehrin gürültüsünden uzaklaşıp birkaç saat huzur bulmak için güzel bir kurs. Gönüllü olarak gelmenin yanı sıra samimi ve içtenlikle yapılmış bir konser. Eve geç kalma pahasına da olsa. Bünyamin Eroğlu konferans salonunda bir de asansör olsa engelli arkadaşlarımız gelemedi konsere mesela. Yaşlı dinleyiciler zorlandı iki kat aşağı inmekten. Asansör vardı belki ben görmedim.

Halk Korosunun ilk konseri

ÇAYDAÇIRA/ELAZIĞ

Elazığ Belediyesi bünyesinde kurulan Türk Halk Müziği Halk Korosu ilk konserini Bünyamin Eroğlu Kültür ve Kongre Merkezi'nde sundu. Korunun ilk konserini Elazığ AKP Milletvekili Sermin Balık, Elazığ Valisi Dr. Ömer Toraman ve Elazığ Belediye Başkanı Şahin Şerifoğulları ve kalabalık bir kitle dinledi. Elazığ Belediyesi Musiki Toplulukları Koro Şefi Tuna Bozkurt yönetimindeki koro Elazığ Türkülerinin yanı sıra birbirinden güzel türküler seslendirdi. Şef Bozkurt konser sonunda, "Elazığ Belediyesi'nin bizlere sunduğu destek ve imkânlar sayesinde bizler de hem şehrimizin hem de vatandaşlarımızın sosyal yaşamlarına katkı sunmaya gayret ediyoruz. Bu bağlamda desteklerini daima hissettiğimiz Elazığ Belediye Başkanı Sayın Şahin Şerifoğulları'na şahsım ve arkadaşlarım adına teşekkür ediyorum." dedi. Konseri dinleyen Milletvekili Semin Balık, Vali Dr. Ömer Toraman ve Belediye Başkanı Şahin Şerifoğulları, koro şefini ve koro elemanlarını tebrik etti.

KENDİNE ÇEKİ DÜZEN VERMEK

İnsan kendini terbiye etmeye kalksa, başka bir şeyle uğraşmasına zamanı kalmaz. (Siyaset, başkalarının hayatı, kim nerde ne yapmış gibi…)
Modern insan bu yüzden mutsuz.
Dışa dönük yaşıyor.
İçe dönük zor olduğu için tercih etmiyor. Oysa huzur içe dönük yaşamdadır. Yani kalbini temiz tutmak, kendi hatalarıyla yüzleşip tekrarlamamak içe dönük bir hayat sürmek.

BİLAL CİVELEK

Dışa dönük yaşarsak, kendimizi kaybederiz. Başkalarının hayatıyla uğraşmaktan, bizi hiç ilgilendirmeyen meselelerle zaman öldürmek; insanı hem yorar hem de mutsuz eder.
Akıllı insan kendini tanıyıp ıslah etmeye çalışır. Böyle yapınca ömür boyu huzur dolu bir hayatı olur.
Adına çağdaş hayat dedikleri ve tanımı yamalı bohça gibi herkese göre değişen hayatı yaşamaya çalışanlar her ne kadar inkâr etseler de, Pinokyo olmaktan kurtulamıyorlar. Çünkü yalan söyledikleri yaşadıkları hayattan açıkça anlaşılıyor.
Mesele inanmak ya da inanmamaktır.
İnanmak işimizi biraz kolaylaştırıyor fakat inanmamak hayatımızı içinden çıkılmaz ruhi bunalımlar labirentine çeviriyor.
İnanmak ama neye?
Bu sorunun cevabı; şayet Allah'a ise iş biraz daha kolaylaşıyor. Allah'tan başka şeylere ise ruh mengeneye sıkışmış gibi tutsak olur.
Allaha inanan insan inandığı şeye yaklaşırsa, huzurun kapısına varmış demektir. Her işi rast gider, her müşkülü kısa sürede hallolur. Allah'a yaklaşmanın tek yolu ibadettir. Ne kadar iyi kalpli olursanız olun, ne kadar yardım sever olursanız olun, ne kadar hayır yaparsanız yapın, Allah'a en yakın gitmenin yolu ibadettir. Yani namazdır.
Öbürleri işe yaramıyor mu?
Elbette yarıyor, hatta insanı insan yapan şeyler yukarıda saydıklarımızdır. Biz Allah'a yakınlık mesafesinden bahsediyoruz. Zaten bir insanda insan sevgisi, hayırseverlik, yardımseverlik yoksa namazı kılması da pek muteber sayılmayabilir.
Peki Modern insan huzuru ararken ona; "Namaz" kelimesi söylendiğinde neden kaçar? Elinin tersiyle reddeder? Neden hızla senden uzaklaşır, hakaret etmişsin gibi düşmanca bakar?
Oysa mutluluk ve huzurun tek kapısı iyi bir insan olarak namaz kılmaktır.
Bu kelimeden kaçmasının nedeni tamamen siyasidir, din etiketi olduğu içindir. İkinci nedeni ise içini Allah inancına hazırlamayana namaz sıkıcı gelir. Namaz kılmak bir zaman israfı olarak görür.
Yogaya ya da meditasyon yaptığında sesi çıkmıyor, itiraz da etmiyor. Ama namaz deyince cin çarpmışa dönüyor.
Çünkü yoga ve meditasyonda hiçbir yükümlülük yoktur. İyi insan olma şartı, Allah'a iman etme şartı, hayatına düzen verme şartı, iç temizlik şartı yok.
Sonuç almadığı halde onu daha cazip buluyor. Neden kabul etmesin ki; sonuçta egosuna karışılmayan bir geçici, aldatıcı iç huzur sporu…
Zaten modern insan huzur ve mutluluğu böylesine ucuz almaya çalıştığı için sahip olamıyor. Egosuna dokunmadan, yaşamına kısıtlama getirilmeden elde etme çabasında…
Oysa hiçbir yıldız, hiçbir gezegen belli dağılmalar ve tekrar oluşumlarla kendi şeklini almıştır. Hiçbir varlık belli bir oryantasyonsuz hareket edemez. Bunun işin bir kural ve zorluklar vardır.

Hiçbir düzenleme ve değişiklik yapmadan huzura ulaşmak mümkün değil. Mümkün olmadığını bile bile hala aynı yolda yürümeye devam ediyoruz.
Şimdi kime sorsan huzur, para, mal arayışında olduğunu söyler. Dertleri sıralar, dertlerden sızlanıp durur.
"Gel, önce içini düzelt, niyetini Allaha çevir, ibadetini düzenli yap hepsine sahip olursun, bütün dertlerin biter!" diyecek olsan; çoğu hemen uzaklaşır, inanmaz ve hatta onunla alay ettiğini sanır ve kızar. Kaçış yerine bir denese yolu bulacak ama denemeye bile yanaşmıyor.
Evet, insanın huzurunun anahtarı kendi içindedir, aklındadır, kalbindedir. Kim bunları düzeltir, yaratana secde ederse rahata ulaşır. Hem bu dünyada hem o dünyada… Üstelik ölümle barışık yaşar, ne zaman nasıl öleceğini hiiiç dert etmez. Çünkü her şeyiyle teslim olmuştur ve sırtındaki bütün yükü teslim olduğu yere boşaltmıştır.
Hayırla kalın! Hayata iman formülüyle devam etme umuduyla sağlıkla yaşayın!

Elazığ'ın Dünyaya Açılan Pencereleri
www.gazetelazig.com
www.esiyaset.com.tr

Film Festivali sona erdi

14. Uluslararası Çayda Çıra Film ve Sanat Festivali'nin düzenlenen kapanış galasıyla sona erdi.

Elazığ Kültür ve Sanat Derneği tarafından kentteki bir otelde düzenlenen festivalin kapanış galası; Halil Ergün, Erkan Bektaş, Serap Gedik, Gizem Erman Bektaş, Ahmet Bulut Kıvanç Terzioğlu, Hakan Haksun, Eylem Tok, Bahar Zozan Ok, Numan Çakır, Caner Ural, Mahiye Sabuncuoğlu, Hikmet Aydoğan, İhsan Taş, Sibel Soylukaya gibi çok sayıda sanatçı ve oyuncunun katılımıyla yapıldı.

Saygı duruşu ve İstiklal Marşı'nın okunması ile başlayan gece, Elazığ'ı anlatan sinevizyon gösterimi ile devam etti.

Kültür ve Sanat Derneği Başkanı Serdar Kara, burada yaptığı konuşmada, festivali 14 yıl boyunca bu noktaya kadar getirdiklerini, festival için gece gündüz çalıştıklarını söyledi.

Festivale destek verenlere teşekkür eden Kara, "Zorlu bir süreçti. Çok güzel filmler festivale başvurdu. Çayda Çıra küçük bir festival baktığımızda ancak yaptığı işlerle adından söz ettiriyor. Yaptıklarıyla insanların aklında zihninde kalan bir festival." dedi.

Festival, organizasyona katkı sunanlara plaket takdimiyle sona erdi.

Onur Ödülü Halil Ergün'ün…

14. Çayda Çıra Film ve Sanat Festivali'nin 2022 Yılı Onur Ödülü Halil Ergün ve Serap Gedik'e verildi.

Kültür Bakanlığı tarafından desteklenen, Elâzığ Kültür ve Sanat Derneği Başkanı Serdar Kara (EKSAD) tarafından organize edilen ve bu yıl 14'ncüsü düzenlenecek olan Çayda Çıra Film ve Sanat Festivali, açılış töreniyle start aldı.

Elâzığ Valiliği, Elâzığ Belediyesi, Elazığ Ticaret ve Sanayi Odası ile Fırat Üniversitesi'nin destekleri ile katkılarıyla düzenlenen festival, Nurettin Ardıçoğlu Salonu'ndaki açılış töreniyle başladı.

Törene Elazığ Vali Yardımcısı İdil Özdemir Doğan, Elazığ Belediye Başkan Vekili Nazif Bilginoğlu, F.Ü. Rektör Yardımcısı Prof. Dr. Bilal Üstündağ ve il Kültür ve Turizm Müdürü Ahmet Demirbağ ile sinemaseverler katıldı.

Açılış töreni Elazığ Yöresi Haşl Oyunlarıyla başladı. Açılış konuşmalarından sonra THM Sanatçısı ve Derlemecisi Aygün Çam mini bir konser sundu. Açılışta bu yılın sinema onur ödüllerini alan Sinema Oyuncusu Halil Ergün ve Senarist Serap Gedik'e ödülleri takdim edildi.

Sinema gösterimleri yapıldı

Bu yıl festivalde "ulusal uzun metraj film yarışması" yanı sıra ilk kez düzenlenecek olan uluslararası uzun metraj filme yarışmasında finale kalan filmler festivalde yarışacak.

Ulusal uzun metraj ve uluslararası uzun metraj film yarışmaları ile film üretiminin gelişimine

destek olmak, bu alandaki sanat icrasının artmasını teşvik etmek ve türün yönetmenlerine katkıda bulunarak, uzun metraj filmler sinemaseverler ile yönetmenleri bir araya getirmek amaçlanmakta.

Çayda Çıra Film Yarışması'na bu yıl 27 farklı ülkeden 1.350 kısa ve uzun metraj film başvuruda bulundu. Festivalde yer alan tüm filmler bu yıl da ücretsiz olarak 01-05 Kasım tarihleri arasında Elazığ Nuretttin Ardıçoğlu Salonu, Bünyamin Eroğlu Belediye Salonu ve Elazığ Gençlik Ve Spor İl Müdürlüğüne bağlı kız ve erkek yurtlarında gösterimler yer alacak.

Film gösterimlerinin yanı sıra programda yer alan film ekipleri ile yapılacak söyleşiler de festivalin Youtube kanalı üzerinden erişilebilir olarak izlenebilecek. Festival, her yıl olduğu gibi bu yıl da tüm gösterimlerini ücretsiz olarak sinemaseverlere sunacak.

Jüri Üyeleri

Yarışmanın bu yıl ki jürisinde; Genç yönetmen Doğan Ümit Karaca, oyuncu Erkan Bektaş, oyuncu Gizem Erman Bektaş, senarist Hakan Haksun, Senarist- yazar Eylem Tok, eğitimci akademisyen Bahar Zozan Ok ve Elazığlı yapımcı Baran Mayda yer alırken uluslararası jüri başkanlığı İran sinemasından yönetmen ve yapımcı Zohreh Zamani, Hollanda'dan Clementine Ederseen, İtalya'dan Lia Beltrami, Norveç'ten Gyda Velvin Myklebust, oyuncu Numan Çakır ve araştırmacı yazar Ahmet Bulut yer alıyor.

Konuklar Keban'daydı

"14. Uluslararası Çayda Çıra Film Festivali"ne katılan jüri üyeleri ile oyuncular Keban ilçesini gezdi. İlçenin tarihi ve turistik yerlerini gezen ekip, Keban Belediye Başkanı Fethiye Atlı ile sohbet etti. Ziyaretçilere dut pekmezi hediye eden Atlı, ziyaretten duyduğu memnuniyeti dile getirdi. İlçenin çok güzel mekanları olduğunu belirten Atlı, "Yılda 700 bin turist ilçemize geliyor. Damlataş sarkıt mağaramızın da faaliyete girmesiyle daha çok turist ilçemize gelecektir." dedi.

Ödüller Sahiplerini buldu

En İyi Film: Okul Tıraşı
Jüri Özel Ödülü: Lacivert Gece
En İyi Yönetmen: Ferit Karahan – Okul Tıraşı
Çağıl Bocut – Sardunya
En İyi Görüntü Yönetmeni: Orçun Özkılınç -Sardunya
En İyi Senaryo: Çağıl Bocut – Sardunya
Aydın Orak – Sabırsızlık Zamanı
En İyi Müzik: Cafer Ozan – Sardunya
En İyi Erkek Erkek Oyuncu: Ali Seçkiner – Sardunya
En İyi Kadın Oyuncu: İlayda Elif - Sardunya

AED yeni hizmet binasında…

Avrupa Elazığlılar Derneği Başkanı Muharrem Akan: Bizler çok büyük ve güçlü bir aileyiz ve tüm Avrupa'nın öncü STK'larından biri olma hedefindeyiz."

İLHAN KILIÇ
ÇAYDAÇIRA/ALMANYA

MAİNZ-KASTEL-Avrupa Elazığlılar Derneği düzenlenen törenle açıldı. Açılışa Frankfurt Başkonsolosu Erdem Tuncer, Cumhurbaşkanı Başdanışmanları Ahmet Minder, İsraifil Kışla, Frankfurt Din Hizmetleri Ataşesi Sıddık Yıldırım, Frankfurt Ticaret Ataşesi Yusuf Yergel, Frankfurt Eğitim Ataşesi Doç. Dr. Muhammed Fatih Kılıç, Frankfurt Kültür ve Turizm Ataşesi Ahmet Alemdar, IGMG Hessen Bölge Başkanı Bilal Kaçmaz, UID Genel Başkan Yardımcısı Ali Kılınç, UID Hessen Bölge Başkanı Erkan Arslan, DİTİB Hessen Bölge Başkanı Salih Özkan, Hessicscher Unternehmerbund Ev Başkanı İhsan Güler ve çok sayıda vatandaşımız katıldı. Açılış konuşmasını yapan Avrupa Elazığlılar Derneği genel Sekreteri Dr. Ahmet Yılmaz katılımcılara teşekkür etti.

Yılmaz, "Avrupa'da yaşayan tüm Elazığlıları bir çatı altında toplayarak, sosyal-kültürel-ekonomik-sanatsal-sportif ve eğitsel tüm alanlara eğilmek, her alanda daha iyi şartlar oluşturmak, sorunları önleyici vizyonlar ve çalışmalar yaparak daha örgütlü, daha sağlıklı, daha huzurlu, daha müreffeh ve daha bilinçli bir yaşam standartı oluşturmak, çocuklarımıza kendi kültürel ve sosyal varlıklarına sahip çıkmalarını sağlayarak Elazığlı olmak perspektifinin farkındalığını aşılamak, insan onur ve değerine yürekten bağlı bir bakış açısı

benimsetmek, sürdürülebilir ve tam da bir insan ömründe arzu edilebilecek değerli bir gelecek inşa etmek. İnsanı her şeyin merkezine alarak, gerek yerel gerekse genel anlamda sivil toplum bilincini geliştirici çalışmalar yapmak, sosyal-kültürel-sanatsal-eğitsel-sportif olarak güçlü bir Elazığlı toplum oluşumuna katkıda bulunmak ve bu yolla nitelikli insan ve refah toplumunun oluşmasına gayret göstermektir. Elazığlı insanımızın sorunlarına ve beklentilerine, çözüm ve çare olmaktır" dedi.

BİRLİKTELİK VURGUSU

Cumhurbaşkanı Başdanışmanları Ahmet Minder, İsraifil Kışla ise yaptıkları konuşmalarda gördükleri birliktelik karşısında mutlu olduklarını ifade ederek "Cumhurbaşkanımızın hepinize selam var. Birlik ve beraberlik içerisinde gördüğümüz tablo bizleri fazlası ile mutlu etti. Çalışmalarınızı yürekten kutluyorum. Allah ve yardımcınız olsun" dediler.

HERKESE KAPIMIZ AÇIK

Avrupa Elazığlılar Derneği Başkanı Muharrem Akan ise yaptığı konuşmada şu konulara dikkat çekti: Bizler çok büyük ve güçlü bir aileyiz ve tüm Avrupa'nın öncü STK'larından biri olma hedefindeyiz. Kurulduğu günden bugüne sadece üyelerinin değil, tüm Elazığlıların meseleleriyle yakından ilgilenen AED, büyük bir sevdayla bağlı olduğumuz Elazığ'ımızın ve de ülkemizin ekonomisine, sporuna, eğitimine, sosyal ve kültürel yaşamına katkıda bulunmayı sürdürecektir. Ortak bir akılla yürümesi gereken tüm bu çabalar, sizlerin katılımı ile anlam kazanacaktır. Her bir hemşerimizin derneğimize üye olmasını ve etrafındaki tüm hemşerilerimizi üye olmaya davet etmesini bekliyoruz. Ancak böylelikle bir ve birleşik bir yapı olarak, çok daha gür ve güçlü bir ses çıkartabileceğiz. Bizler de bu motivasyonla sonuna kadar tüm imkanlarımızı seferber etmeye devam edeceğiz" dedi.

TOPLUMUMUZ NEREDEYSE BİZ ORADAYIZ

Başarılı çalışmaları ile vatandaşların gönlünde taht kuran ve STK'lar, esnaf, vatandaş, cami ziyaretleri ile gönülleri kazanan Frankfurt Başkonsolosu Erdem Tuncer herkese teşekkür ederek başladığı konuşmasında "Bütün derneklerimizin, STK'larımızın herkesin yanındayız. Toplumumuz neredeyse biz oradayız. Cemiyetlerin önemi özellikle Avrupa'da çok büyük emeği geçen herkesi yürekten tebrik ediyorum. İnanıyorum ki bu dernekle de başarılı çalışmalara imza atılacak. Örfümüze, adetimize, geleneğimize, göreneğimize, milli kültürümüze sahip çıkarak daha büyük yarınlar inşa edeceğiz" dedi. Açılış çeşitli ikramlarla son buldu.

Ahçik günümüze de uyarlanıyor

ÇAYDAÇIRA/ELAZIĞ

Ahçik Türküsü'nün günümüze uyarlanacağını ifade eden Senarist Talat Özpolat, "Filmimiz aynı dönemi yansıtmayacak.

Ahçik Türküsü ikinci bir sinema filmine konu oluyor. Hayata geçirmeyi hedefledikleri film projesi için Elazığ'a gelen usta oyuncu Serdar Gökhan ve senarist Talat Özpolat, sinema filmi için Elazığ'daki girişimlerini sonlandırdılar.

El-Aziz Kültür Eğitim ve Yardımlaşma Derneği'nin davetlisi olarak şehre gelen usta oyuncu Serdar Gökhan ve senarist yazar Talat Özpolat, çekecekleri film için 2 gündür tarihi belde Harput'a incelemelerde bulunmuştu. Ahçik Türküsü'nün günümüze uyarlanacağını ifade eden Senarist Talat Özpolat, "Filmimiz aynı dönemi yansıtmayacak. Türküde yaşanan yaşamı günümüze aktardık. Bu konuda burada ikili görüşmelerde bulunarak başta Harput olmak üzere bazı mekanları gezdik." dedi.

Filmde rol alacak olan Serdar Gökhan ise filmin konusunun ço ilginç bulduğunu belirterek, "Böyle tarihi bir şehirde böyle konulu bir film gerçekten güzel olacak. Umarım güzel bir film olacak." dedi.

Gazeteci Yazar Yücel Çakmak'la da görüşen Serdar Gökhan ve Talat Özpolat, Ahçik romanı hakkında bilgi aldılar.

Çaydaçıra Dergisi'ne
Artık Kolayca
Ulaşabilirsiniz
dergilik.com
Ve
harput.web.tr
Sitelerinden okuyabilirsiniz

Yoğurtlu Köfte

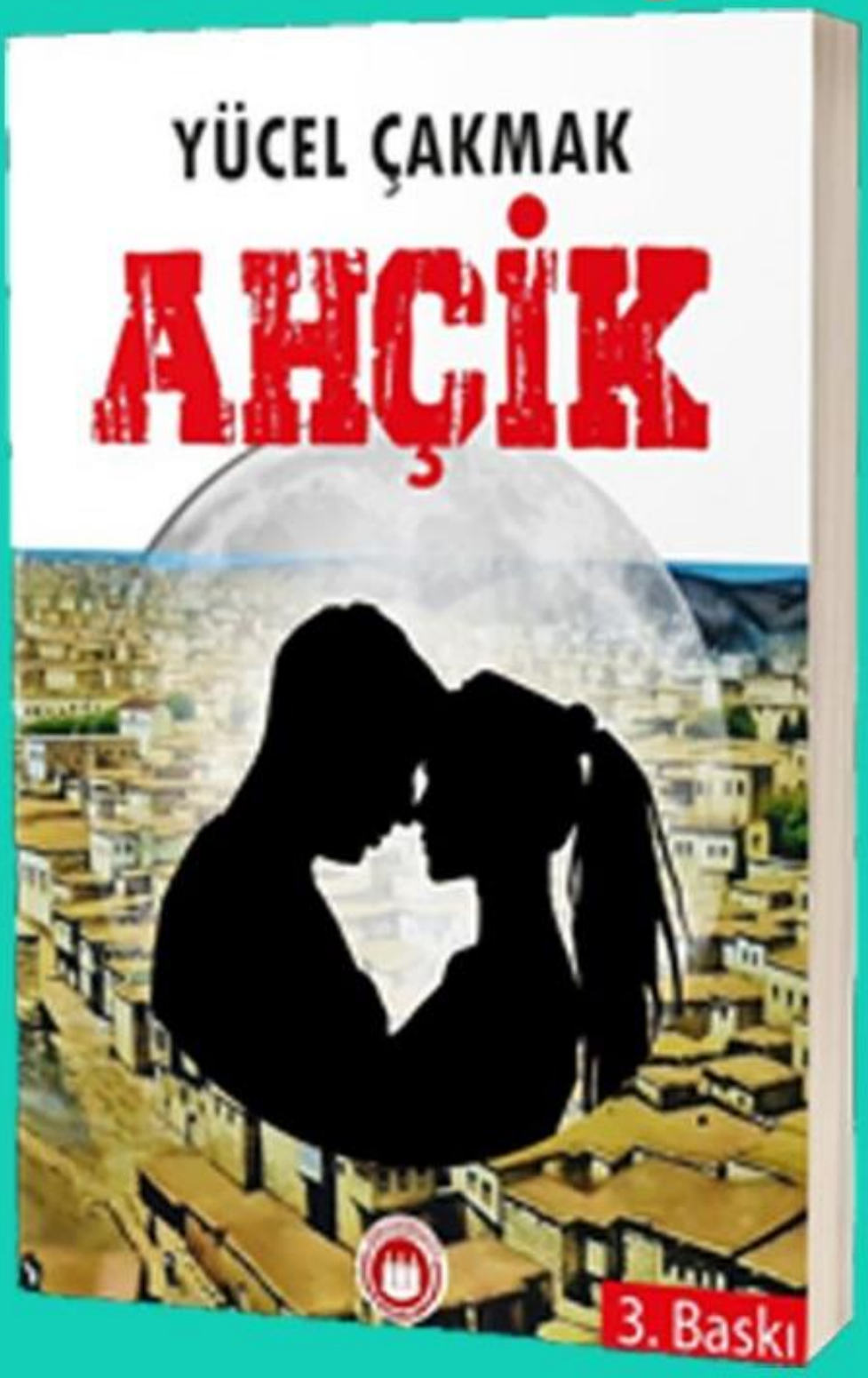
Kullanılan Malzemeler:
500 Gr. İnce Bulgur
2 Çorba Kaşığı Un
1 Kg. Yoğurt
1 Çay Kaşığı Kırmızı Biber
1 Çorba Kaşığı Tereyağı
5 Diş Sarımsak
1 Tatlı Kaşığı Tuz

Yapılışı: Tencerenin içine konulan bulgura , kaynar su dökülerek tencerenin ağzı kapatılarak kabarması beklenir. Tuz ve un ilave edilerek sulandırılıp birbirini tutana kadar (hamur oluncaya kadar) yoğrulur. Bu harçtan fındık büyüklüğünde parçalar alınarak avuç içinde yuvarlak şekle getirilir. Başka bir tencerede 1 litre su konulup tuz atılarak kaynatılır. Hazırlanan köfteler bu suda 15 dakika haşlandıktan sonra süzülür. Servis tabağına alınan köftelerin üzerine sarımsaklı yoğurt dökülür. Bir kaşık tereyağı eritilerek pul biber ve nane ilave edilip yoğurtlu köftenin üzerine dökülür.

Elazığ Türküsünün Hüzünlü Öyküsü

AHÇİK Romanının 3. Baskısı Çıktı

Sipariş: 0553 253 30 90